

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19C/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117239982
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6117239982.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36038351, zast. Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., Podzámska 32, 940 01 Nové Zámky, IČO: 36813401, proti žalovanému: L. M., D. M., M. XX.XX.XXXX, L.D.Š.M. XX, XXX XX R., občan SR, zast. JUDr. Ján Krnáč, advokát, IČO: 378 946 92, Nám. SNP 70/36, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 31 467,44 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 16 596,96 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 16 596,96 Eur od 07.03.2006 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietal.

III. Žiadna zo strán nemá náhradu trov konania právo.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť svedkovi C. F., M. XX.XX.XXXX, R. XX/XX, A. svedočné v miere 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške svedočného.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu dňa 06.10.2017 Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej aj len ako „Upomínací súd“) domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 31 467,44 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 31 467,44 Eur od 28.01.2003 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, a to na tom skutkovom a právnom základe, že Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 1T/17/2007-4537 zo dňa 12.5.2016 rozhodol o vine žalovaného, konkrétne pod písm., g). V trestnej veci obv. L. I. bolo uznesením Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, č.: B. XX/XX/XXXX-X, zo dňa 23.2.2017 trestné stíhanie zastavené. Žalobca bol ako poškodený odkázaný v celom rozsahu na občianske súdne konanie. V uvedenej trestnej veci súd konštatoval, že žalovaný spôsobil žalobcovi škodu vo výške 31 467,44 Eur s prísl. Z priloženého trestného rozhodnutia teda vyplýva, že konaním žalovaného vznikla žalobcovi škoda. Na základe uvedeného si žalobca s odkazom na ustanovenie § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka uplatňuje voči žalovanému nárok na náhradu škody vo výške 31 467,44 Eur s prísl. Žalobca si zároveň s odkazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne. Podľa názoru žalobcu je pre začatie počítania omeškania žalovaného rozhodujúci deň vzniku škody, ktorý považuje za deň 27.1.2003 a preto nárok na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania vznikol odo dňa 28.1.2003. Na základe výzvy Upomínacieho súdu žalobca ďalej uviedol, že z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. IT/17/2007-4537 zo dňa 12.05.2016, konkrétne z jeho odôvodnenia na strane č. 8, druhý odsek, vyplýva, z čoho pozostáva žalovaná istina, t.j. pozostáva z uplatnenia nároku žalobcu na náhradu škody, ktorá bola spôsobená trestným činom,

pričom z priloženého rozsudku vyplýva, že tento trestný čin spáchal obvinený, za ktorého spáchanie bol uznaný za vinného. Žalovaný spôsobil žalobcovi škodu odcudzením vozidla - špeciálneho nákladného motorového vozidla zn. Tatra 815 PR 2 22 235 6x6.1, ev.č. M. XX-XX, výr. č. motora XXXXX/XXXX, výr.č. karosérie A.XXPRXX.W. XXXXXX/XXXX (ďalej len ako „NMV Tatra 815“), červenej farby s hydraulickým ramenom výrobcu Ostroj Opava, nezisteného výrobného čísla, v ktorom sa nachádzali okrem povinnej výbavy vozidla, spolu s 3 ks rezervných hydraulických hadíc, 3ks vysokotlakových trúbok, PHM, lekárničky, náradia k vozidlu, kľúča na koleso, kovového kanistra 201 a 201 motorového oleja AD. Odcudzením uvedených hnutelných vecí spôsobil žalovaný žalobcovi škodu v takej výške, ako vyplýva z podanej žaloby. Uplatnená výška škody vychádza teda z hodnoty vozidla s príslušenstvom tak, ako je popísaná v priloženom rozsudku.

2. K žalobe žalobca priložil uznesenie Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, č.: B. XX/XX/XXXX-X zo dňa 23.2.2017 a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. X A.-XXXX zo dňa 12.5.2016, právoplatný a vykonateľný dňa 02.11.2016.

3. Voči platobnému rozkazu vydanému Upomínacím súdom podal žalovaný v zákonnej lehote odôvodnený odpor. Žalovaný uviedol, že popiera a neuznáva samotný nárok. Viedol, že žalobca podal značne neurčitý a nepreskúmateľný žalobný návrh, v jeho obsahu iba odkazuje na dve rozhodnutia z trestného konania bez toho, aby akýmkoľvek bližším spôsobom špecifikoval a vymedzil skutok (skutkové okolnosti) prípadu a iba v súvislosti s úrokom z omeškania uvádza ako deň vzniku škody deň 27.01.2003. Z pohľadu právneho posúdenia žalobca nárok uplatňuje s odkazom na „ust. § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka" a to opäť iba s odkazom na rozhodnutia z trestného konania bez bližšieho právneho zdôvodnenia. Žalobca povrchne, nepresne a nekorektne interpretuje priebeh, okolnosti a výsledky trestného konania vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/17/2007. V konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/17/2007 vystupovalo v procesnom postavení viacero osôb, medzi inými aj osoba L. I.. Rozhodnutia v danom konaní boli založené na rozporuplných a pochybných výpovediach spolupracujúceho obvineného L. I., nevierohodnej osoby. Na jednej strane svedok L. I. v rámci trestného stíhania týkajúceho sa jedného čiastkového skutku popieral svoju vinu, následne (po doručení uznesenia zo dňa 21.11.2005 a jeho následnom výsluchu zo dňa 23.11.2005) uvádza, že chcel mať už všetko za sebou a tak sa rozhodol dobrovoľne vypovedať o všetkých skutkoch, ktoré sú jemu známe. Bola to podľa neho taká náväznosť, že keď začal podnikáť a slušne žiť, tak si uvedomil svoje chyby a ku všetkému sa priznal. Na druhej strane však k údajnému dobrovoľnému vypovedaniu prišlo až po tom, čo bol za neobjasnených okolností kontaktovaný vo väzbe operatívnymi zložkami polície a následne bol označený ako spolupracujúci obvinený. Pôvodne L. I. všetky skutky popieral, k zmene došlo až po tom, čo mu bola sľúbená beztrestnosť. Údajnú dobromyseľnosť v zmene výpovedí a doznaní L. I. spochybňuje aj okolnosť, že keď bolo predmetom vyšetrovania objasnenie všetkých skutkov, ktoré L. I. spáchal a ktoré neboli obsiahnuté v obžalobe v označenej právnej veci, tak L. I. v postavení svedka uviedol, že na túto otázku odmieta odpovedať v zmysle § 130 Trestného poriadku, pretože by mohol spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania sebe. Zo strany L. I. išlo iba o účelové konanie, kedy sa snažil L. I. vyvinieť z ním spáchanej trestnej činnosti a namiesto seba zaťažiť trestnou zodpovednosťou iné osoby. Podľa znaleckého posudku o duševnom stave vtedy obvineného L. I. z roku 2011 vypracovanom znalcami L. Q. J. L. je osoba L. I. hodnotená ako emočne labilná, je u neho prítomný egocentrizmus. V rámci povahových čŕt L. I. vykresľuje seba v morálne lepšom svetle, je impulzívny a má sklony k násilníckemu správaniu, manipuláciám, klamstvám, tendenciou pútať na seba pozornosť, zaujať, s elevovaným sebavedomím a s preferenciou bezstarostného spôsobu života. Znalci v tomto znaleckom posudku zároveň uviedli, že vzhľadom na štruktúru osobnosti L. I. nemožno vylúčiť páchanie trestnej činnosti i v budúcnosti, preto navrhovali voči obvinenému represívne opatrenie plynúce zo zákona a tým zabezpečiť ochranu spoločností pred samotným L. I.. Toto vyjadrenie znalcov pritom vôbec nekorešponduje s údajným vyjadrením L. I., že chce viesť riadny život a preto sa rozhodol v označenej právnej veci vypovedať celú pravdu o uskutočnených krádežiach, na ktorých mal práve on značnú účasť. On bol práve tým, ktorý naviedol iných na spáchanie trestných činov, prípadne zneužil kamarátsku výpomoc a označil osoby ako svojich spolupáchateľov a následne to pre neho skončilo beztrestnosťou. L. I. predstavoval hlavný článok celej činnosti, po zistení jeho protiprávneho konania sa však vinu snažil preniesť na iné osoby. V súvislosti s hodnotením tvrdení L. I. je potrebné okrem iného zdôrazniť rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 24.03.1970, sp. zn. 7 Tz 84/69- R 38/70-11, v zmysle záverov ktorého „pri rozhodovaní rozdielných výpovedí svedka, ktorý o rozhodujúcich skutočnostiach vypovedal vždy inak, súd je vždy povinný všetky tieto výpovede prebrať a odôvodniť, prečo svoje rozhodnutie opiera len o niektorú z

rozdielnych výpovedi. Rozpory a protirečenia vo výpovediach L.. I. boli prítomné od okamihu ako vo veci začal vypovedať, každá z jeho výpovedi sa vyznačovala rozpormi, ktorý stav nemožno posudzovať ako bežný či prirodzený. Navyiac výpovede menovaného boli poznačené navádzaním zo strany polície (čo je zadokumentované zvukovým a obrazovým záznamom) a ovplyvňovaním a manipuláciou. L.. I. pred svedeckou výpoveďou na hlavnom pojednávaní disponoval a pripravoval sa zo zápisníc z jeho výsluchov v prípravnom konaní, pričom nevedel/nehcel ozrejmiť spôsob ako sa tieto zápisnice dostali do jeho dispozície. Neštandardné a neobvyklé správanie a vzťahy L.. I. smerom k orgánom polície okrem zmien výpovedí menovaného potvrdzovalo aj správanie a vystupovanie menovaného v rámci ďalších úkonov trestného konania. V prípravnom konaní pri jednom z vyšetrovacích pokusov (previerke výpovede), pri ktorých mal L.. I.M. ozrejmovávať miesto činu a znázorňovať spôsob spáchania skutkov, bol v obsahu obrazového a zvukového záznamu z vyšetrovacieho úkonu zaznamenaný verbálny prejav vyšetrovateľa, v ktorom menovanému tykal a navádzal ho, čo a akým spôsobom má ešte v rámci úkonu uviesť. Samotné uznesenie Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici z 23.02.2017 tiež konštatuje spáchanie skutku (mieneného zrejme žalobcom) L. I., pričom nevyodenie trestnej zodpovednosti túto osoby nezabavuje prípadne zodpovednosti za škodu. Odhliadnuc od vyššie uvedených výhrad je namieste uviesť, že v rámci trestného konania nebol žalovaný zaviazaný k žiadnej náhrade škody, a to ani pri skutku pod bodom g/. Súd v zdôvodnení rozsudku mimo iného uviedol, že na spôsobení škody sa podieľal svojim konaním aj L. I. a tiež ďalšie osoby, ktoré boli skôr právoplatne odsúdené a v pôvodnom konaní neboli k náhrade škody zaviazané. Navyiac v kontexte s ust. § 193 C.s.p. treba uviesť, že súdne odsudzujúce rozhodnutia okrem výroku o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, a o tom, kto ich spáchal, obsahujú aj iné výroky, ktorými však súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný. Rovnako nie je viazaný ani odôvodnením rozhodnutia. V civilnom sporovom konaní vykonáva súd vlastné dokazovanie, ktoré je oprávnený (okrem rámca zákonom vymedzenej viazanosti) hodnotiť nezávisle od výsledkov trestného alebo priestupkového konania. V tomto smere možno poukázať aj na judikatúru R 6/1976. Žalovaný z opatrnosti vzniesol voči všetkým žalobou uplatneným nárokom žalobcu aj námietku premlčania a to vzhľadom na časové súvislosti veci, keď podľa tvrdení žalobcu malo dôjsť ku vzniku škody dňa 27.01.2003 a žalobný návrh bol podaný až koncom roka 2017, to znamená s časovým odstupom 14 rokov. Vzhľadom na podaný odpor, po zákonomnom zrušení napádaného platobného rozkazu, žalovaný navrhol konajúcemu súdu v rámci dokazovania zaoberať sa nielen vznesenými výhradami, ale aj prípadnými ďalšími skutočnosťami zistenými a prednesenými neskôr a následne v merite veci rozhodnúť tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. V rámci konania navrhol vykonať výsluch svojej osoby a od Okresného súdu Banská Bystrica vyžiadať spis vedený pod sp. zn. 1T 17/2017; od Krajskej prokuratúry Banská Bystrica vyžiadať spis vedený pod sp. zn. Kv 23/2016 a predvolať a vypočuť osoby - manželku žalovaného, a svedka J. B..

4. Po podanom odpore podal žalobca v zákonnej lehote návrh na pokračovanie v konaní na príslušnom súde a uviedol, že sa nemožno stotožniť s názorom žalovaného, že podaný návrh nezodpovedá skutkovému a právnemu stavu veci. Žalovaný bol popísaným trestným rozsudkom uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho trestného činu krádeže, ktorým skutkom spôsobil škodu žalobcovi, ktorý mal v predmetnom konaní postavenie poškodeného. Nie je teda zrejmé, na základe čoho žalovaný uvádza, že žalobca nepresne a nekorektne interpretuje výsledky trestného konania. Závery trestného konania sú jednoznačné, pričom samotný priebeh a výsledky tohto trestného konania žalobca nevyhodnocoval, nakoľko to bolo úlohou trestného súdu. Žalovaný v podanom odpore pomerne rozsiahlo rozoberá priebeh samotného trestného konania. K tomuto sa žalobca však nebude vyjadrovať, nakoľko je toho názoru, že hodnotenie priebehu trestného konania, výpovedí a postoja svedkov v trestnom konaní, ich prípadnej dôveryhodnosti či dokonca duševného stavu, nie je predmetom tohto konania a s týmito otázkami sa vysporiadal súd už v trestnom konaní. Predmetom tohto konania je len nárok na náhradu škody, ktorá vznikla v dôsledku spáchania skutku - trestného činu krádeže. Na základe uvedeného je zrejmé, že žalovaný svojím konaním (krádežou) porušil povinnosť a tiež je zrejmé, že v priamej príčinnej súvislosti s týmto konaním vznikla poškodenému, t.j. žalobcovi škoda. Tieto závery vyplývajú priamo z rozsudku trestného súdu. Je pravdou, že v rozsudku sa uvádza, že skutok bol spáchaný spoločným konaním žalovaného a ďalšej osoby, žalobca má však za to, že sa jedná o škodu, za ktorú zodpovedajú všetky povinné osoby spoločne a nerozdielne a je len na žalobcovi, či si nárok uplatní voči všetkým povinným osobám alebo len voči niektorej z nich. Čo sa týka výšky škody, žalobca vychádzal zo sumy určenej znaleckým posudkom č. 17/2006, vypracovaným znalcom R.. I. I. W., ktorý znalecký posudok bol vyhotovený v trestnom konaní a je súčasťou trestného spisu. Škoda, ktorú si žalobca uplatňuje vznikla v dôsledku odcudzenia NMV Tatra 815, v ktorom sa nachádzali okrem povinnej výbavy 3 ks

rezervné hydraulické hadice k hydraulickému ramenu, 3 ks vysokotlakové trubky k čerpadlu vozidla a záznamy o prevádzke vozidla. Hodnota vozidla bola určená vo výške 936 888 Sk, t.j. 31.098,98 € a suma 368,46 € predstavuje hodnotu lekárničky a náradia, ktoré sa vo vozidle nachádzali. Čo sa týka uplatnenej námietky premlčania, uplatnený nárok zjavne nemôže byť premlčaný, nakoľko bol riadne a včas uplatnený v trestnom konaní a v rámci premlčacej lehoty po právoplatnosti rozsudku trestného súdu uplatnený v tomto konaní. V rámci dokazovania navrhol žalobca pripojiť trestný spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/17/2007 a z neho najmä obžalobu, znalecké posudky, zápisnicu o ohliadke miesta činu, rozsudky.

5. Po postúpení veci na tunajší súd reagoval žalovaný k podaniu žalobcu duplikou, doručenu súdu dňa 18.05.2018, v ktorej zotrval na svojej predošlej argumentácii a návrhoch na dokazovanie. Uviedol navyše, že osobou majúcou rozhodujúci podiel na odcudzení vozidla je L. I., čo vyplynulo aj z výsledkov trestného konania a môžu to preukázať aj svedectvá viacerých osôb, napríklad J. B. a za danej situácie je namieste aplikácia ustanovenia § 438 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalobca produkuje všeobecné tvrdenia, že uplatnený nárok zjavne nemôže byť premlčaný, nakoľko bol riadne a včas uplatnený v trestnom konaní a v rámci premlčacej lehoty po právoplatnosti rozsudku, takéto tvrdenie je neurčité a nepreskúmateľné a žalobca by mal zrozumiteľne konkretizovať údaje a skutočnosti o tom, kto, kedy, akou formou a spôsobom, v akej výške a pod. takéto uplatnenie mal urobiť a následne bude úlohou súdu posúdiť a kvalifikovať účinnosť takéhoto prejavu. V trestnom konaní nebola predmetom náležitého dokazovania otázka rozsahu a výšky škody.

6. Dňa 07.09.2019 sa vo veci konalo (prvé) pojednávanie a to za prítomnosti oboch sporových strán. Žalobca zotrval na žalobe. Uviedol, že uplatnený nárok predstavuje nárok na náhradu škody z trestného činu, za ktorý bol žalovaný odsúdený, pričom v trestnom konaní mal žalobca postavenie poškodeného a s nárokom na náhradu škody bol odkázaný na civilný proces. Uplatňuje si teda škodu v dôsledku krádeže NMV Tatra 815 a jeho príslušenstva, kedy škoda vychádza zo znaleckého posudku, kde hodnota odcudzeného motorového vozidla bola 936 888 Sk, čo po prepočte predstavuje sumu 31 098,98 Eur a rozdiel do žalovanej sumy 368,46 Eur predstavuje hodnota príslušenstva v odcudzenom motorovom vozidle.

Žalovaný nárok uplatnený žalobou neuznal. Poukázal na skutočnosť, že bola uplatnená námietka premlčania a preto chce vedieť, kedy a kto v mene odštepného závodu žalobcu uplatnil nárok na náhradu škody. Poukázal na to, že odštepný závod nemá právnu subjektivitu a teda nemusia byť úkony, ktoré urobili, resp. ktoré boli urobené v trestnom konaní, relevantné. Žiadal, aby sa posudzovalo či, a kto konal v mene poškodeného v trestnom konaní, či mal právnu subjektivitu. Poukázal aj na skutočnosť, že v porovnaní s úplným výpisom z obchodného registra v aktuálnom výpise z obchodného registra už odštepný závod neexistuje. Nevie, ako a kedy zanikla táto organizačná zložka, je pritom možné, že v čase vyhlásenia rozsudku v trestnom konaní už odštepný závod neexistoval. Žiadal preto pripojiť trestný spis - minimálne relevantné časti. Požadoval ďalej, aby žalobca doložil jeho zriaďovateľské listiny, aby tak bolo zrejmé, čo bolo v kompetencii odštepného závodu, čo v kompetencii štátneho podniku ako takého. V prípade, že by sa námietka premlčania vo vzťahu k uvedeným skutočnostiam vyhodnotila v neprospech žalovaného, navrhol vypočuť ako svedka manželku žalovaného a tak isto aj L. I. J. S. I. W., nakoľko aj v trestnom konaní poukazoval na to, že písomnosť, ktorú tam znalec vypracoval, nespĺňa náležitosti znaleckého posudku, nakoľko neboli dodržané niektoré podstatné technické parametre. Opätovne poukázal na ust. § 438 ods.2 Občianskeho zákonníka, ktorý uvádza určitý modifikačný odklon od solidárnej zodpovednosti, kedy zavádza zodpovednosť delenú, a to vo vzťahu k tomu, že v trestnej veci bol žalovaný len šoférom, kedy si neprivlastnil vec a hodnotu odcudzeného NMV Tatra 815 - túto vec a hodnotu za odcudzené motorové vozidlo si prisvojil L. I..

Žalobca uviedol, že nárok bol riadne uplatnený v trestnom konaní, kedy mal žalovaný v pozícii obžalovaného namietať škodu a výšku škody v trestnom konaní, pričom súd nárok ako taký priznal a je teda dôvodný. Je irelevantné potom riešiť, kto uplatňoval v trestnom konaní nárok na náhradu škody a tak isto je irelevantná otázka kedy vznikol, alebo zanikol odštepný závod, pričom poukázal aj na to, že v trestnom rozsudku bol s nárokom na náhradu škody na civilný proces odkázaný žalobca - teda Lesy SR, š.p., a nie odštepný závod.

7. Dňa 30.11.2018 sa vo veci konalo (druhé) pojednávanie a to za prítomnosti oboch sporových strán. Súd oboznámil strany so skutočnosťami zistenými z pripojeného trestného spisu Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 1T/17/2007, opätovne vyslovil svoje predbežné právne posúdenie a vyzval strany na to, aby sa vyjadrili k zisteným skutočnostiam a k názoru súdu.

Žalobca uviedol, že má za to, že v trestnom konaní nedošlo k späťvzatiu zvyšnej časti nad 500 000 Sk a teda v trestnom konaní bol uplatnený nárok na náhradu škody v sume 1 000 000 Sk a preto mal za to, že k premlčaniu nedošlo.

Žalovaný požiadal o poskytnutie časového priestoru, aby mohol posúdiť oprávnenosť osôb konajúcich v mene žalobcu v trestnom konaní. Navrhol okrem už skôr navrhnutých dôkazov vykonať dokazovanie výsluchom pána P. J. U. T.. Pokiaľ ide o znalecký posudok a výsluch znalca, uviedol, že ho potrebujú vypočuť, nakoľko nie je zrejmé z akých skutočností vychádzal znalec pri ohodnocovaní predmetného NMV Tatra 815, nakoľko v znaleckom posudku sa neuvádzajú žiadne konkrétne údaje a parametre o predmetnom vozidle a preto žiada, aby žalobca doložil k vozidlu aj všetky potrebné doklady, ktoré boli odovzdané aj znalcovi na účely určenia znaleckej hodnoty. Potom, ako žalobca doloží predmetné doklady, budú žiadať, aby bol vyhotovený nový znalecký posudok, vzhľadom na skutočnosť, že znalecký posudok v trestnom konaní má povahu len listinného dôkazu. Pokiaľ ide o požadované delenie zodpovednosti za škodu, v danom prípade skutok spáchala hlavne iná osoba, pán I., kedy žalovaný len zaviezol túto osobu, pričom žalovaný nemal žiadny profit z odcudzeného vozidla.

8. Dňa 31.12.2018 doručil žalovaný súdu podanie, v ktorom uviedol, že v rámci doterajšieho konania nebolo spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností preukázané vlastníctvo a hodnota (škoda) odcudzeného NMV Tatra 815. Obdobne tak neboli rozptýlené pochybnosti o riadnom, náležitom a včasnom uplatnení žalovaného nároku týkajúceho sa náhrady škody spojenej s odcudzením označeného vozidla. K odcudzeniu NMV TATRA 815 malo dôjsť dňa 27.01.2003 v čase asi o 23.00 hod. V trestnom spise sa nachádza zápisnica o výsluchu svedka T. Q. zo dňa 10.01.2003 (teda 17 dní pred skutkom). Podľa tejto zápisnice mal byť menovaný vodičom označeného vozidla a dňa 28.01.2003 mal telefonicky oznámiť na linku 158 odcudzenie vozidla. Podľa menovaného malo byť vozidlo zakúpené jeho zamestnávateľom v roku 1992 od elektrikárov. Na vozidle mala byť minulý rok v lete (zrejme rok 2002) vykonaná generálna oprava motora, náprav a hydraulického ramena, ktorá oprava mala stáť vyše 600 000 Sk. Vozidlo malo mať po generálnej oprave najjazdených zhruba 15 000 km, podľa stavu tachometra zo dňa 27.01.2003 mal byť poznačený údaj 25 962 km. Vodič nevedel odhadnúť koľko najjazdených kilometrov malo vozidlo celkovo, pretože na vozidle mal pokazený tachometer a najjazdené kilometre si odpisoval len od minulého týždňa. V trestnom spise sa nachádza zápisnica o výsluchu svedka L. P. zo dňa 10.01.2003, ktorý mal pracovať ako mechanizátor v odštepnom závode U.. Tento svedok vypovedal, že bol splnomocnený zastupovať závod vo veci odcudzenia nákladného motorového vozidla zo dňa 28.02.2003. Svedok zobral na vedomie, že plnomocenstvo musí byť podpísané štatutárnym zástupcom podniku LESY SR š. p. podľa výpisu z obchodného registra a uviedol, že doručí nové plnomocenstvo. Ďalej uviedol, že presné nadobúdacie hodnoty, vynaložené náklady na opravu, zostatkovú účtovnú hodnotu a zostatkovú trhovú hodnotu vozidla vyčíslil vo vyčíslení škody. Svedok mal podľa zápisnice predložiť výpis z kmeňového listu motorového vozidla a inventárnu knihu vozidla, podľa ktorých mali vozidlo nadobudnúť v novembri 1991 a do užívania malo byť zaradené v novembri 1994. Nadobúdacie doklady svedok nevedel predložiť, podľa neho išlo zrejme o vozidlo zakúpené na leasing, lebo bolo zaradené účtovne do užívania neskoršie. Tieto písomnosti svedok nevedel predložiť, nakoľko sa nenachádzali v ich účtovnej evidencii a tieto mali byť po organizačných zmenách v ich podniku na mieste svedkovi neznámom. Vozidlo malo byť zakúpené za 1 000 000 Sk a v roku 2002 mal podnik investovať do opravy vozidla čiastku najmenej 418 331,80 Sk. Drobné opravy mali byť vykonané priebežne a celkovo mal podnik na opravy vynaložiť sumu 600 000 Sk, pričom svedok uviedol, že v prípade potreby zdokladovania týchto menších opráv tieto vydokladuje dodatočne. Svedok sa pripojil k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody vo výške 1 000 000 Sk. V trestnom spise na čísle listu 1827 (civilný spis č. I. 244) sa nachádza písomnosť označená ako „Splnomocnenie“, ktorým mal byť L. P. splnomocnený, aby LESY SR š. p. odštepny závod Palárikovo zastupoval vo veci: „krádež TATRA 815“, ev. č. M.-XX“. Na splnomocnení je uvedený dátum 04.02.2003 a je na ňom uvedené meno I. J. Q., riaditeľ odštepneho závodu Palárikovo a neidentifikovateľný podpis. Na čísle listu 1828 trestného spisu (civilný spis č. I. 245) sa nachádza písomnosť označená ako plná moc, ktorou mal byť L. P. splnomocnený na „zastupovanie štátneho podniku v konaní pred orgánmi činnými v trestnom konaní ktoré súvisí so šetrením okolností krádeže nákladného motorového vozidla TATRA 815, ev. č. M.-XX, patriaceho odštepnému závodu Palárikovo“. Táto písomnosť mala byť vydaná 12.02.2003 a doručená polícii mala byť 24.02.2003, pričom udelenie mal vykonať poverený generálny riaditeľ štátneho podniku I. T. M., K... Na čísle listu 1824 trestného spisu sa nachádza zápisnica o výsluchu svedka L. P. zo dňa 01.03.2006, ktorý vypovedal, že v konaní vystupoval na základe splnomocnenia riaditeľa LESY SR š. p. odštepny závod Palárikovo, v súčasnej dobe tam už nepracuje, pričom škodu vyčíslievali podľa účtovných dokladov. Na čísle listu 1829 trestného spisu sa nachádza zápisnica o výsluchu svedka L. T.,

ktorý mal byť splnomocnený na zastupovanie pred OČTK riaditeľom závodu. Tento sa pripojil k trestnému stíhaniu obvinených a požiadal o náhradu škody vo výške 500 000 Sk. Táto suma bola podľa jeho názoru adekvátne, nakoľko vozidlo bolo rok predtým zgenerované, pričom celková suma za opravy vozidla v roku 2002 mala byť vo výške 367 434 Sk. Faktúry o týchto opravách v počte 7 listov mal svedok priložiť k výsluchu. Vozidlo malo byť podľa výpovede kúpené za 1 000 000 Sk v roku 1994. Malo byť upravené na prevoz dreva namontovaním hydraulického ruky a využívané na odvoz dreva. Na čísle listu 1835 až 1842 trestného spisu sa nachádzajú písomnosti, ktoré majú preukazovať vykonané opravy na predmetnom vozidle. Z týchto však nie je dostatočne evidentné, že by sa vzťahovali na predmetné nákladné vozidlo a že by tieto opravy nejakým spôsobom zvyšovali hodnotu vozidla. Navyše tieto písomnosti sú nečitateľné a teda ich obsah nie je možné preskúmať. V trestnom spise na čísle listu 1843 sa nachádza písomnosť označená ako Splnomocnenie, ktorým mal byť L. T. splnomocnený, aby LESY SR š. p. odštepny závod Palárikovo zastupoval vo veci: „krádeže motorového vozidla značky TATRA 815, ev.č. M.-XX zo dňa 27.01.2003“. Na splnomocnení je uvedený dátum 15.05.2006 a je na ňom uvedené meno I. C. F. K., riaditeľ odštepneho závodu Palárikovo a neidentifikovateľný podpis. V trestnom spise na čísle listu 1887 a nasl. sa nachádza listina- technický preukaz k nákladnému motorovému vozidlu, ktoré malo byť odcudzené. Nie je zrejmé, či táto listina je kompletná a úplná. Vychádzajúc z jej dostupného obsahu vyplýva, že v roku 1993 mala byť držiteľom spoločnosť Drevomanip spol. s r.o. Martin, následne v roku 1994 mal byť ako držiteľ zaevidovaný podnik Západoslvenské Lesy, š. p. ; v roku 1998 mal byť držiteľom vozidla podnik Lesy Bratislava, š. p. a v roku 1999 mal byť držiteľom vozidla podnik Lesy Slovenskej republiky, š. p.. Ani v trestnom konaní a ani v prebiehajúcim civilnom konaní neboli doložené a preukázané dôkazy týkajúce sa vlastníctva a držby označeného nákladného motorového vozidla. V trestnom spise sa nachádza aj osvedčenie o evidencii označeného nákladného motorového vozidla (tzv. malý technický preukaz), v ktorom je ako držiteľ vozidla uvedený podnik Lesy Slovenskej republiky, š. p. , rok výroby 1991. V trestnom spise sa na čísle listu 1801 nachádza uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci zo dňa 28.01.2003, ktoré v skutkovej vete uvádza údaj o hodnote odcudzeného vozidla vo výške „asi 500 000 Sk. Na čísle listu 1802 sa nachádza uznesenie o prerušení trestného stíhania vo veci zo dňa 28.03.2003, ktoré v skutkovej vete uvádza údaj o hodnote odcudzeného vozidla vo výške „asi 500 000 Sk“. Na čísle listu 1804 sa nachádza uznesenie o pokračovaní v trestnom stíhaní zo dňa 18.11.2005, ktoré v skutkovej vete uvádza údaj o hodnote odcudzeného vozidla vo výške „asi 500 000 Sk“. V trestnom spise sa na čísle listu 1916 nachádza Úradný záznam vyšetrovateľa PZ zo dňa 28.01.2003 o zisťovaní hodnoty označeného vozidla u znalca I. D. T., ktorý na základe údajov z technického preukazu, osvedčenia o evidencii vozidla, osvedčenia o technickej kontrole a popisu oznamovateľa T. Q. mal uviesť, že vozidlo je možné ohodnotiť na sumu 450 000 Sk, maximálne 500 000 Sk. V trestnom spise sa nachádza znalecký posudok č. 17/2006, vypracovaný znalcom R. I. W., v ktorom na listoch číslo 1249 a 1250 sa nachádzajú údaje ohľadom označeného nákladného motorového vozidla, pričom východisková hodnota vozidla je stanovená na 3 200 000 Sk, technický stav vozidla je stanovený na 30 % , technická hodnota vozidla na 960 000 Sk, koeficient predajnosti je stanovený na 0,9603, pričom tieto údaje nie sú preskúmateľné a verifikovateľné, nie je ohľadom nich v posudku žiadny prílohový materiál a nie je tak zrejmé na základe akých údajov, dokumentov a podkladov boli tieto údaje stanovené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. V podaní doručenom súdu dňa 31.01.2019 žalobca uviedol, že žalobca si škodu riadne uplatnil v trestnom konaní, čo vyplýva aj z priloženého trestného spisu, pričom má za to, že je potrebné vychádzať z uplatnenej sumy 1 000 000 Sk, ktoré uplatnenie urobil zástupca žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní, a to L. P. dňa 10.2.2003. Je pravdou, že následne bolo vykonané ďalšie uplatnenie nároku na náhradu škody, a to ďalším zástupcom žalobca p. L. T. dňa 29.6.2006, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 500 000 Sk. Žalobca je však toho názoru, že pokiaľ nedošlo k späťvzatiu uplatneného nároku, ktorý uplatnil poškodený vo výške 1 000 000 Sk, nemožno bez ďalšieho na toto uplatnenie neprihliadať, a to ani za situácie, keď ďalším podaním sa uplatňovala škoda v nižšej výške. Výška škody (31 467,44 Eur) vyplýva priamo z výroku trestného rozsudku, a teda možno mať za to, že aj súd v trestnom konaní pri právnej kvalifikácii skutku vychádzal v tejto vyššie uplatnenej výšky škody. Navyše, uplatnený nárok na náhradu škody možno na základe dokazovania v trestnom konaní zmeniť, upresniť, a to až do doby, kým sa súd neodoberie na záverečnú poradu na hlavnom pojednávaní, eventuálne vo verejnom zasadnutí v konaní o odvolaní. Uvedené je dôvodné práve v situáciách, keď výška škody závisí od znaleckého posudku, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Na základe uvedeného mal za to, že žalobca v trestnom konaní škodu riadne uplatnil a v celej žalovanej výške a námietku premlčania je potrebné vyhodnotiť ako nedôvodnú. V tomto smere poukázal na komentár ASPI k § 46 Trestného poriadku, ako aj judikatúru uvedenú v tomto komentári. Čo sa týka rozsahu viazanosti súdu v tomto

konaní závermi vyplývajúcimi z trestného rozsudku, poukázal na ust. § 193 C.s.p., druhá veta, v zmysle ktorého: „Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.“ S poukazom na uvedené mal za to, že žalovaným navrhované dôkazy, výsluchy svedkov, ktorý by sa malo opätovne vyjadrovať k otázkam spáchania skutku ako takého, či otázkam zavinenia žalovaného sú neúčelné, a pre toto konanie nerozhodné, keď tieto otázky nemajú byť predmetom posudzovania súdu v tomto konaní. Poukázal tiež v tejto súvislosti na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 23.11.2011, sp.zn. I. ÚS 269/2011, v ktorom sa uvádza „V predmetnej veci ústavne súladný výklad uvedeného ustanovenia vyžaduje, aby súdy zúčastnené na rozhodovaní o nej boli viazané odsudzujúcim rozsudkom okresného súduvo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia odsúdeného a okresným súdom boli zistené, to platí aj o zistení vzniku škody u poškodeného sťažovateľa v dôsledku protiprávneho konania odsúdeného. Ústavný súd s ohľadom na uvedené konštatuje, že rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu, a o tom, kto ho spáchal. Výklad ustanovenia § 135 OSP, ktorým uvedené ustanovenie aplikoval v predmetnej veci najvyšší súd, vedie aj k narušeniu princípu práva na spravodlivý proces, keďže znemožňuje poškodenému v trestnom konaní, ktorý bol so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na jeho uplatnenie v rámci občianskoprávneho konania, aby sa ho úspešne dovolal napriek existencii právoplatného rozsudku vydaného v trestnom konaní, v ktorom bola jeho škoda uznaná a konštatovaná.“ Obdobne sa tiež uvádza v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 29.5.2014, sp.zn. III. ÚS 507/2013: „Inými slovami, v civilnom konaní si konajúci súd nemôže urobiť úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu. Ak teda okresný súd v trestnej veci sp. zn. právoplatne (na základe potvrdenia krajským súdom v konaní sp. zn. 8 To 87/00) rozhodol o tom, že sťažovateľka spáchala trestný čin sprenevery, potom záväznosť jeho rozsudku pre súdy v civilnom konaní podľa § 135 ods. 1 OSP znamená aj záväznosť v otázke naplnenia objektívnej stránky skutkovej podstaty predmetného trestného činu, teda existencie protiprávneho konania sťažovateľky, vzniku škodlivého následku a príčinnej súvislosti medzi nimi. Ak za daných okolností krajský súd i najvyšší súd v konaní o náhradu škody vychádzali zo skutkových a právnych záverov plynúcich zo súvisiacej trestnej veci, nemožno podľa názoru ústavného súdu ich postoju nič vyčítať, pretože podľa § 135 ods. 1 OSP závery z trestného konania boli civilné súdy povinné rešpektovať. Uvedený záver by dokonca platil aj v prípade, že by sa v civilnom sporovom konaní krajský súd a najvyšší súd so závermi z trestnej veci nestotožňovali“. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že nárok žalobcu v tomto konaní je preukázaný vo vzťahu k všetkým predpokladom uplatnenia nároku zo zodpovednosti za škodu, a to protiprávne konanie žalovaného, vznik škody, zavinenie a príčinná súvislosť. Mal za to, že bola preukázaná aj výška škody, ktorá vychádza zo znaleckého posudku, ktorý nebol právne relevantným spôsobom spochybnený, pričom z tohto znaleckého posudku vychádzal aj súd v trestnom konaní pre účely právnej kvalifikácie trestných činov, za ktoré bol žalovaný odsúdený. Návrhy na doplnenie dokazovania žalobca nemal.

10. Dňa 06.02.2019 doplnil žalovaný svoje podanie z 28.12.2018, v ktorom ako návrhy na dokazovanie žiadal od žalobcu vyžiadať a procesne vykonať listinné dôkazy - Zriaďovaciu listinu štátneho podniku Lesy Slovenskej republiky; Organizačný poriadok štátneho podniku Lesy Slovenskej republiky vydaný a platný pre obdobia rokov 2003 a 2006; Zmluvu o výkone funkcie riaditeľa podniku a riaditeľa odštepného závodu v období roku 2003 a 2006, Nadobúdacie doklady k NMV TATRA 815; Dokumentáciu, rozhodnutia a doklady týkajúce sa vlastníckych a organizačných zmien v rámci subjektov Západoslovenské Lesy, š. p. a navrhol tiež predvolať a v procesnom postavení svedkov vypočuť osoby - T. Q. J. C. F., ktorí zrejme v rozhodnej dobe používali NMV TATRA 815 a mali by mať vedomosti o držbe, stave a prevádzkovaní označeného vozidla v rozhodnom čase.

11. Na základe výzvy súdu dňa 19.02.2019 žalovaný doložil do spisu listiny z trestného konania-uznesenie vyšetrovateľa z 28.01.2003 a 18.11.2005; úradný záznam vyšetrovateľa z 28.01.2003; technický preukaz č. 387861; dôkazný návrh žalovaného zo dňa 06.06.2014 a odvolanie žalovaného zo 17.06.2016. Žalovaný ďalej uviedol, že bol v trestnom konaní v procesnom postavení obvinenej osoby vypočutý napríklad dňa 07.03.2006. Zotrval na návrhoch na vykonanie dokazovanie výsluchmi svedkov J. B., L. T., L. I. , T. Q. J. P. L., pričom uviedol, že z výsluchu J. B. môžu byť zistené relevantné skutkové informácie aj k predmetnému nákladnému motorovému vozidlu, nakoľko tento v

danej trestnej veci vystupoval ako spoluobvinená osoba, resp. svedok; z výsluchu L. T. majú vyplynúť skutočnosti podstatné pre zistenie a verifikáciu tvrdení a informácií ním produkovaných ohľadom údajov týkajúcich odcudzeného nákladného motorového vozidla v trestnom konaní; z výsluchu L. I. môžu vyplynúť skutočnosti a relevantné skutkové informácie aj k predmetnému nákladnému motorovému vozidlu, nakoľko tento v danej trestnej veci vystupoval ako spoluobvinená osoba, resp. svedok; T. Q. mal byť v čase odcudzenia vodičom predmetného vozidla a mohol by sa vedieť vyjadriť k skutkovým okolnostiam a parametrom vozidla; z výsluchu manželky žalovaného, T. M. môžu byť zistené jednak osobné pomery, situácia a stav žalovaného a jednak skutkové okolnosti prípadu, keďže L. I. navštevoval ich domácnosť.

12. Dňa 22.02.2019 sa k podaniam žalovaného vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že s vlastníckym právom k vozidlu sa musel vysporiadať už súd v rámci trestného konania, vedeného voči žalovanému, keď k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu krádeže, z ktorej bol žalovaný uznávaný vinným v konaní 1T/17/2007, bolo potrebné aj zistenie vlastníctva k odcudzenej veci, a teda s touto otázkou sa už súd v trestnom konaní vysporiadal a nemá byť predmetom dokazovania v tomto konaní. Napriek tomu, tak ako sám žalovaný uvádza, v trestnom spise na nachádza technický preukaz k vozidlu, ktorý doklad je preukazom vlastníctva a držby motorového vozidla žalobcom. Tento doklad bol rovnako pripojený spolu s trestným spisom k tomuto konaniu a v rámci dokazovania ho žalobca navrhol oboznámiť ako listinný dôkaz. Hodnotu odcudzeného vozidla žalobca preukazuje znaleckým posudkom vyhotoveným R. I. I. W. Č. XX/XXXX, v ktorom znalec stanovil hodnotu vozidla na sumu 960 000 Sk. Znalecký posudok bol taktiež navrhnutý ako dôkaz. Čo sa týka bodov 2-14 vyjadrenia žalovaného, uviedol, že žalovaný v týchto bodoch len konštatuje obsah listín, ktoré sa nachádzajú v trestnom spise. S obsahom týchto listín žalobca súhlasí, pričom žalovaný žiadne vlastné právne závery z obsahu týchto listín nevyvodzuje, preto má žalobca za to, že k jednotlivým bodom sa nemá ako vyjadriť v širšom rozsahu, nad rámec toho, čo už bolo urobené v predchádzajúcich podaniach a v tomto podaní. Má za to, že listiny, na ktoré žalovaný poukazuje, predovšetkým splnomocnenia, udeľované žalobcom svojim zamestnancom na zastupovanie a uplatňovanie nároku na náhradu škody, preukazujú riadne a včasné uplatnenie nároku na náhradu škody žalobcom. Konkrétne zamestnanec L. P. uplatnil nárok na náhradu škody v zápisnici zo dňa 10.2.2003 a následne v zápisnici zo dňa 1.3.2006 uviedol hodnotu vozidla. Splnomocnenie bolo udelené pre L. P. dňa 4.2.2003. Ďalej nárok na náhradu škody za poškodeného, t.j. žalobcu uplatňoval aj L.E. T. v zápisnici zo dňa 29.6.2006, na základe splnomocnenia zo dňa 15.5.2006. Predmetné listiny boli pripojené k spisu v tomto konaní a oboznámené ako listinný dôkaz, ktorým žalobca preukazuje riadne uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní. V bode 14 žalovaný uvádza, že údaje uvedené v znaleckom posudku nie sú preskúmateľné a verifikovateľné. S týmto sa žalobca nestotožňuje, nakoľko sa jedná o znalecký posudok, ktorý bol vyhotovený znalcom v danom obore, pričom v konaní nebol predložený žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývala iná hodnota odcudzeného motorového vozidla. V zmysle ust. § 151 ods. 2 C.s.p. „Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.“ Navyše sa žalobca domnieva, že vzhľadom k tomu, že predmetný znalecký posudok bol vyhotovený v roku 2006, t.j. 3 roky po tom, ako sa skutok stal, jeho výpovedná hodnota je lepšia a presnejšia, ako by bola hodnota posudku vyhotovovaného v súčasnosti, t.j. 16 rokov po skutku, preto má žalobca za to, že predmetný znalecký posudok je plne použiteľný pre účely tohto konania. Listiny, ktoré žalovaný žiadal predložiť v bode 15, nemá žalobca v súčasnosti k dispozícii, zároveň však má za to, že sú pre rozhodnutie v tomto konaní nepodstatné, keď pre účely zistenia osôb oprávnených konať za žalobcu je rozhodujúci zápis v obchodnom registri. K návrhu žalovaného na výsluch svedkov v bode 15 uviedol, že výsluch týchto svedkov považuje za nehospodárny, keď má za to, že pre rozhodnutie vo veci nie je relevantné, kto používal odcudzené vozidlo v čase krádeže, a to z dôvodov, ku ktorým sa už vyjadroval v predchádzajúcich podaniach, keď má za to, že táto skutočnosť už nemá byť predmetom dokazovania v tomto konaní.

13. Dňa 08.03.2019 žalobca doručil súdu podanie, v ktorom uviedol, že dokumenty, ktoré mal žalobca predložiť do konania na základe žiadosti žalovaného, bližšie špecifikované v bode č. 15 vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného zo dňa 28.12.2018, sa žalobcovi nepodarilo dohľadať. Počas lustrácie dokumentov bola nájdená iba Zakladateľská zmluva združenia z roku 1999, ktorú súčasne žalobca priložil.

14. Následne súd z trestného spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/17/2007 zabezpečil listiny - Uznesenie KR PZ v Banskej Bystrici ČVS: KRP-95/OVK-BB-2005 zo dňa 21.11.2005 o vznesení obvinenia žalovanému, spolu s doručenkou zo dňa 07.03.2006; Záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu ČVS:KRP-95/OVK-BB-2005 žalovaným zo dňa 18.01.2007 a Návrh na podanie obžaloby zo dňa 19.4.2007, ktorým skončilo vyšetrovanie vo veci.

15. Dňa 03.04.2019 sa vo veci konalo (tretie) pojednávanie a to za prítomnosti oboch sporových strán. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie len listinnými dôkazmi. Žalovaný zotrval na všetkých návrhoch na vykonanie dokazovania. Uviedol, že z výsluchu žalovaného má vyplynúť, v akom kontakte bol samotný žalovaný s odcudzeným vozidlom v daný deň, kedy bolo vozidlo odcudzené. Podobne z výsluchu manželky žalovaného - T. M. majú vyplynúť skutkové okolnosti, v akom kontakte bol žalovaný s pôvodne obvineným I.. Na otázku súdu, ktorý z navrhovaných dôkazov má relevanciu ohľadom výšky spôsobenej škody, uviedol, že je to výsluch pána T. Q. J. C. F., ktorí pracovali s predmetným odcudzeným vozidlom. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom svedka R.. I.. I. W., ktorý v predmetnej trestnej veci vypracoval znalecký posudok na určenie hodnoty odcudzených vozidiel, vrátane NMV Tatra 815. Svedok uviedol, že pre pomerne veľký odstup času je veľmi ťažko špecifikovať, čo pri odcudzenom NMV Tatra 815 bolo podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku, ale vo vzťahu k Vyhláške č.492 o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, teda aj hodnoty motorových vozidiel, poskytnuté podklady boli postačujúce na to, aby pre daný účel znaleckého posudku bola stanovená všeobecná hodnota tohto vozidla. Predmetné vozidlo nebolo v dôsledku krádeže možné ohliadnuť a z uvedeného dôvodu štandardným postupom je, že technický stav týchto vozidiel sa považuje ako zodpovedajúci dobe prevádzky a počtu kilometrov a ak počet km nie je uvedený, postupuje sa v zmysle vyhlášky - ako parciálna časť kilometrového výkonu pre danú kategóriu vozidla za prezentovanú dobu prevádzky; vozidlá vo vyhláške sú rozdelené do určitých kategórií, konkrétne vozidlo TATRA je zaradené do kategórie „úžitkových vozidiel“ s urč. hmotnosťou a podľa prognózovanej doby životnosti toho vozidla je stanovený pevne pre tú kategóriu aj ročný kilometrový výkon. Pokiaľ ide o „klauzulu“ uvedenú v znaleckom posudku, že tento posudok alebo závery z neho použité nie je možné použiť v civilnom konaní uviedol, že túto klauzulu používa z toho dôvodu, že znalec nemal možnosť vozidlo ohliadnuť, nemal možnosť špecifikovať technický stav jednotlivých skupín vozidla, prípadne nemal možnosť dostať technické informácie od prevádzkovateľa vozidla, o výmene hlavných skupín vozidla, jeho opráv, prípadne o poškodení vozidla haváriou, alebo násilným spôsobom. Z uvedeného dôvodu tento výpočet môže slúžiť na trestnoprávne posúdenie skutku. V opačnom prípade by bolo nutné to vozidlo mať minimálne k dispozícii, alebo k dispozícii aspoň ústne informácie o technickom stave tohto vozidla, čo v danom čase v spisovom materiáli sa pravdepodobne nenachádzalo. Na otázku súdu, či bez reálnej ohliadky sa dá určiť na účely civilného procesu reálna trhovacia hodnota, uviedol, že je to možné, ale len za tých podmienok, ako definuje (jeho) znalecký posudok - vie sa napr. zistiť, že technický stav vozidla je primeraný dobe prevádzky, vie sa platnosť emisnej a technickej kontroly, vie sa zistiť, že či vozidlo bolo havarované a v akom časovom horizonte bolo havarované, čiže všetky informácie, ktoré znalec potrebuje na to, aby mohol stanoviť parciálnu hodnotu, koeficienty predajnosti toho vozidla, čiže to je platnosť emisnej a technickej kontroly, ktorá je relatívne dostupná. Takže ak by sa robil znalecký posudok nanovo, potreboval by s odstupom času späťne spresniť všetky tie údaje aby vedel určiť, že všeobecná hodnota, ktorú vyrátal, by bola nižšia, alebo prípadne vyššia k roku 2003, je už však objektívne problém zistiť situáciu z trhu v roku 2003 s týmito vozidlami. V posudzovanej veci bol technický stav pri každom vozidle špecifikovaný ako technický stav zodpovedajúci dobe prevádzky, ktorá bola známa a počtu kilometrov - pokiaľ poškodení tieto kilometre uviedli a keď nie, tak tieto kilometre boli stanovené v zmysle vyhlášky na základe ročného kilometrového výkonu vozidla danej kategórie za tú známu dobu prevádzky. Na otázku súdu, či podľa jeho názoru má význam po toľkých rokoch robiť nový znalecký posudok, bez reálnej ohliadky vozidla, uviedol, že by potreboval „nejakého pamätníka“, napr. vedúceho dopravy, ktorý by čo najpresnejšie uviedol údaje o technickom stave vozidla, poškodeniach, počte km, či sa vozidlo kupovalo ako nové a za koľko. Toto sú tie základné veci, ktoré znalec potrebuje, aby mohol vypočítať minimálne technickú hodnotu vozidla. V posudzovanej veci nebola k dispozícii východisková hodnota vozidla, a preto svedok vychádzal z obstarávacej ceny vozidla podľa cenníka v programe „AUTOTAX“, tvorcom ktorého programu bol Ústav súdneho inžinierstva a ide o autorizovaný program Ministerstvom spravodlivosti SR a ponúka určitý objektivizovaný cenník, ktorý znalci používajú pri výpočtoch, keď nie sú známe nadobúdacie hodnoty podľa účtovných alebo iných dokladov. Ústav súdneho inžinierstva zbiera cenníky od autorizovaných predajcov, alebo výrobcov vozidiel, čiže ceny v programe sú vysoko objektivizované a nie sú to nejaké lokálne ceny bežných predajcov. Na otázku súdu, či by v prípade vyhotovenia nového znaleckého posudku, ak by aj znalec mal aj tie informácie, ktoré svedok nemal v danom čase, mohla byť hodnota

NMV Tatra 815 nižšia ako 500 000 SK, uviedol, že skôr by to vozidlo malo hodnotu vyššie ako 500 000 Sk. Na to, aby nemalo hodnotu ani 500 000 Sk, muselo by byť to vozidlo na náhradné diely, keďže len do opravy investovali 600 000 Sk. Svedok ďalej uviedol, že v prípade generálnej opravy motora by musela byť hodnota vozidla ešte vyššie ako 960 000 Sk. Bolo by ale zaujímavé, čo sa pod „generálkou“ rozumieme, lebo niekto deklaruje generálnu opravu a niekedy je to len bežná oprava. Čiže by znalec musel vedieť posúdiť, či sa jedná o generálnu opravu, kedy vyhláška ustanovuje, čo musí generálna oprava obsahovať (napr. „generálka“ motora, prednej nápravy, riadenia, prevodovky, prídavnej prevodovky, diferenciálov, zadných dvoch náprav, rámu, kabíny, alebo prípadne „generálka“ aj hydraulikkej ruky). Čiže tie investície, ktoré do toho išli, sa musia nejako, hoci nie 1:1, premietnuť do tej hodnoty toho vozidla, ale nejakým spôsobom sa musia premietnuť. Pokiaľ ide súvisiacu dokumentáciu, svedok uviedol, že tieto dokumenty už nemá archivované, keďže zákon káže archivovať dokumenty len 10 rokov a už teda nevie preveriť konkrétne doklady, ktoré mu boli konkrétne k NMV Tatra 815 doložené. Čo sa týka východiskovej hodnoty vozidla 3 200 000 Sk, bol to údaj z programu AUTOTAX, a to vrátane nadstavby (hydraulikkej ruky). V prípade, že by bola tá nadstavba na vozidlo namontovaná ako nová, všeobecná hodnota vozidla by musela byť ešte vyššia, lebo doba užívania tej nadstavby by bola kratšia a teda mala by byť nižšia aj amortizácia. V prípade, že by sa nadstavba domontovala neskôr, postupovalo by sa takým spôsobom, že by vozidlo rozčlenili na základné vozidlo s podvozkom a osobitne by sa ohodnocovala nadstavba. Čo sa týka spôsobu výpočtu hodnoty vozidla, program to v podstate automaticky sám vypočíta exponenciálnymi funkciami, ktoré rátajú základnú amortizáciu a bežnou kalkulačkou sa to vypočítať nedá. Vozidlo, keby nebolo v tom čase nejakým spôsobom funkčné, alebo by vyžadovalo vymeniť 10 pneumatík (čo bolo 100 000 SK za pneumatiky v tom čase), tak v podstate by hodnota mohla byť aj nižšia. Je známe, že to vozidlo bolo generálkované a u vozidiel sa berie nejakých 20 - 30 % tej technickej hodnoty pre objektívne posúdenie. Podľa názoru svedka, cena NMV Tatra 815 mohla oscilovať v podstate okolo tej ceny, ktorú uviedol v znaleckom posudku a tá hodnota nie je ani nadhodnotená ani podhodnotená na to vozidlo v danom čase.

K výpovedi svedka uviedol žalobca, že cena, ktorá bola určená znaleckým posudkom v trestnom konaní, je podľa jeho názoru objektívna a objektívne vyjadrovala hodnotu odcudzeného vozidla. Podľa názoru žalobcu by iný - nový znalecký posudok nepriniesol podstatnú zmenu skutočností a má za to, že ani z výpovede svedka nevyplývajú žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by mali podstatný vplyv na zmenu tvrdení žalobcu v tomto spore. Svedok uviedol, že by ani nevychádzal z nadobúdacej ceny 1 mil. SK, nakoľko táto cena nereflektovala na trhovú hodnotu vozidla. Pokiaľ ide o vlastnícke právo, poukázal na to, že nikto, ani v trestnom, ani v tomto konaní, nepredložil dôkaz, ktorý by spochybnil vlastnícke právo žalobcu k NMV Tatra 815.

Podľa názoru žalovaného z výpovede svedka vyplýva, že nebola v tomto konaní preukázaná výška škody. Svedok uviedol, že samotný znalecký posudok nemôže byť podkladom pre uplatnenie nároku na náhradu škody v civilnom konaní. Svedok uviedol, že jedným zo základných parametrov pre určenie znaleckej hodnoty je nadobúdacia cena, pričom relevantnejší údaj je doklad o nadobúdacej cene, nakoľko pri zadávaní, resp. určovaní ceny podľa počítačového programu sa vychádza len z určitej kategórie vozidiel, čo nie je až také presné, ako je nadobúdacia cena. Žalobca nedoložil ani v trestnom, ani v tomto konaní civilnom doklady o nadobúdacej cene, len uviedol v trestnom konaní, že to bolo milión slovenských korún, pričom znalec vychádzal z nadobúdacej ceny 3,2 mil. Sk, čiže rozdiel je 2,2 mil. Sk. Poukázal aj na to, že sám znalec uviedol, že predmetné vozidlo bolo po dobe životnosti a pri určovaní nadobúdacej ceny vychádzal a zohľadnil aj cenu nadstavby, pričom dal koeficient 30 % a viac. Spochybnil aj vlastnícke právo žalobcu k odcudzenému vozidlu - ani v trestnom, ani v tomto konaní neboli preukázané doklady o vlastníckom práve žalobcu k vozidlu a preto má za to, že žalobca zatiaľ vlastnícke právo nepreukázal.

16. V podaní doručenom súdu dňa 12.04.2019 žalobca uviedol, že žalovaným navrhovaní svedkovia U.. I. J. U.. Q. nie sú zamestnancami žalobcu a preto ich účasť na pojednávaní zabezpečiť nevie. Na preukázanie stavu odcudzeného motorového vozidla žalobca predložil faktúry preukazujúce opravy a servisné zásahy do odcudzeného vozidla, ktoré boli realizované v roku 2002, t.j., v roku predchádzajúcom odcudzeniu vozidla. Z predmetných faktúr je zrejmé, že vozidlo bolo pravidelne servisované a udržiavané, preto má za to, že malo hodnotu zodpovedajúcu minimálnej cene určenej znaleckým posudkom v trestnom konaní. Z faktúr je zrejmé, že do vozidla bolo v roku 2002 investovaných minimálne 451 513 Sk (14 987,49 Eur). K predbežnému právnomu posúdeniu veci súdom, v zmysle ktorého je nárok žalobcu čiastočne premlčaný (nad sumu 500 000 Sk) predložil rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.2.2018, č.k. 25Co/63/2017, kde súd síce v skutkovo mierne odlišnej (náhrada za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia po dopravnej

nehode, ktorá bola riešená v trestnom konaní), ale vo vzťahu k uplatnenému nároku v celom rozsahu aplikovateľnej veci konštatoval v odôvodnení rozsudku nasledovne: „Taktiež jeho konštatovanie, že žalobkyňa si mimoriadne zvýšenie za psychické poruchy uplatnila až dňa 21. 10. 2016, nie je správne, nakoľko žalobkyňa si tento nárok, tak na základné odškodnenie, ako aj na mimoriadne zvýšenie, uplatnila už podanou žalobou dňa 22. 07. 2011. Dňa 21. 10. 2016 iba upresňovala výšku tohto mimoriadneho odškodnenia, ktorú skutočnosť nie je možné považovať za novo uplatnený nárok, keďže tento si uplatnila už podanou žalobou.“ V danom prípade, si žalobca pôvodne uplatnil nárok v nižšej sume a následne podľa znaleckého posudku ho upresnil vo vyššej sume, pričom súd konštatoval, že pre zachovanie premlčacej lehoty postačuje uplatnenie nároku v jeho základe. Uvedené je v súlade aj s komentárom k ust. § 46 TZ (pozn. súdu - správne má byť Trestného poriadku), na ktorý žalobca poukazoval vo svojom predchádzajúcom vyjadrení. Na základe uvedeného, ako aj s poukazom na predchádzajúce vyjadrenia je žalobca toho názoru, že jeho nárok na náhradu škody, ani vo výške presahujúcej 500 000 Sk nie je premlčaný (zotrúvajú aj na predchádzajúcej argumentácii ohľadom absencie úkonu o späťvzati časti uplatneného nároku), nakoľko základ nároku bol riadne a včas uplatnený v trestnom konaní, pričom v priebehu konania a následne v tomto konaní bola upresňovaná výška nároku, ktorá vyplýva zo znaleckého dokazovania.

17. V podaní doručenom súdu dňa 06.05.2019 žalovaný uviedol, že v celom rozsahu zotrúva na svojich doterajších vyjadreniach a prednesoch, pričom odkazuje na svoju doterajšiu skutkovú a právnu argumentáciu, popierajúcu skutkové a právne tvrdenia žalobcu. Neakceptácia námietok premlčania nároku žalobcu na náhradu vecnej škody by okrem iného znamenala porušenie základných ústavných a zákonných princípov a východísk, vrátane princípu právnej istoty a stability. Škoda na zdraví sa posudzuje podľa iných pravidiel a kritérií než vecná škoda, navyše každý prípad sa posudzuje podľa individuálnych a konkrétnych okolností a osobitostí a nie je namieste zovšeobecňovanie a paušalizácia prípadov. Účtovné doklady doložené žalobcom spoľahlivo a jednoznačne nepreukazujú vzťah k odcudzenému vozidlu. Z obsahu týchto dokladov nie sú zistiteľné, preskúmateľné a verifikovateľné skutočnosti týkajúce sa tvrdení o dôvodoch a príčinách opráv, o dodanom materiále, naftu, oleji, výmenách, či servise. Odhliadnuc od uvedeného sa žiada uviesť, že oprava, údržba, dodanie nafty či iných prevádzkových kvapalín alebo servis automaticky neznamená zhodnotenia veci, v danom prípade vozidla. Bez poznania stavu a príčin vedúcich k určitým úpravám na vozidle nie je možné vyslovovať údaje o hodnote veci či jej zhodnotení. Súčasne žalovaný oznámil osobné údaje týkajúce sa navrhovaných svedkov - T. Q. J. C. F., vyplývajúce z obsahu trestného spisu.

18. Dňa 22.05.2019 sa vo veci konalo (štvrté) pojednávanie, za prítomnosti oboch sporových strán, na ktorom súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a výsluchom svedka C. F.; predvolaný svedok T. Q. sa na pojednávanie nedostavil, pričom doložil potvrdenie od lekára, že vzhľadom na zdravotný stav jeho manželky sa pojednávania nemôže zúčastniť.

Žalovaný v rámci výsluchu uviedol, že NMV Tatra 815 neodcudzil, len zaviezol na miesto pána I., ktorý mu len povedal, že robí „u lesov“ a že ide zobrať nejaké auto - nejaký Citroën BX. Boli pri Trenčíne a potom išli domov. K predmetnému NMV Tatra 815 sa vyjadriť nevedel. Uviedol ďalej, že má ženu a štyri dospelé deti a on i jeho rodina žijú usporiadaným životom. Uviedol ďalej, že má predpokladanú leukémiu krvi. To, že potom, ako odviezol U. I. na miesto, prišiel približne o tretej po poludní domov, vie potvrdiť jeho manželka - v tom čase býval F. S. P., A.S. F. X.

Právna zástupkyňa žalobcu sa k vykonanému dokazovaniu výsluchom žalovaného vyjadriť nechcela. Právny zástupca žalovaného uviedol, že výsluch žalovaného potvrdil jeho doterajšiu obranu. Pokiaľ ide o predvolávaných svedkov Q. J. F., trval na návrhoch na vykonanie dokazovania ich výsluchom a trval aj na výsluchoch manželky žalovaného, ako aj na výsluchoch svedka L. I. J. L. P., L. T. J. J. B..

Svedok C. F. k veci vypovedal, že keď prišiel do práce, NMV Tatra 815 už bolo odcudzené s tým, že dva týždne pred skutkom v Nitre opravili na predmetnom vozidle motor a taktiež potom vo Zvolene opravili aj hydraulickú ruku, t.z. vozidlo bolo plne funkčné a v podstate po generálnej oprave, keďže bol opravený aj motor, aj hydraulická ruka. Pred opravami bol motor bol v zlom stave, tiekol olej, vozidlo neštartovalo a hydraulická ruka tiež nebola plne funkčná - často ruka vypadávala a z boku vybiehal na ruke valec. Čo sa týka tachometra, bol funkčný a bez toho by nemohli jazdiť. Potom, ako vozidlo prišlo z opravy v Nitre a Zvolene, bolo všetko funkčné. Po oprave motora a ruky nebolo vozidlo podrobené stavu technickej kontroly, keďže už po dvoch týždňoch po vykonanej oprave auto „zmizlo“. Čo sa týka samotného stavu vozidla po tej oprave, museli auto postupne zabiehať a nemohli ísť na plný výkon. Motor sa opravoval ako celok, ale čo všetko konkrétne sa opravovalo, uviesť nevedel. Pokiaľ ide o stav pneumatík, nepamätal sa, že by boli ojazdené, auto teda bolo plne funkčné. Predmetné vozidlo patrilo

Štátnym lesom Palárikovo, nevedel však presne uviesť, kedy ho nadobudli, vedel však, že ho odkúpili „od elektrikárov“. Už v čase kúpy malo vozidlo namontovanú „ruku“, pretože elektrikári, od ktorých sa vozidlo kupovalo, tú ruku používali. Na vozidle pracovali od vtedy, ako k nim prišlo, približne v rokoch 97-98. Od vozidla mal kľúč šofér - U. Q.; on mal kľúč len od dverí do kabíny, nemal však kľúče od spinacej skrinky a teda nemohol naštartovať vozidlo. Vozidlo nemalo špeciálne zabezpečenie a objekt nemali strážený. V minulosti nebolo vozidlo predmetom krádeží, ani čo sa týka pohonných hmôt. K otázke, či vozidlo bolo poistené sa vyjadriť nevedel. S vozidlom naposledy pracovali v Seliciach, odkiaľ nosili drevo. S vozidlom mohli priemerne denne najazdiť aj 200 km, boli však dni, kedy pracovali aj „12-ky“ a mohlo to byť viac kilometrov za deň. Robili často aj soboty a nedele. Vozidlo používali aj na nakladanie vagónov kamiónov. Počet najazdených km sa evidoval - robil to vodič, U. Q. a volali to „stasky“, kedy sa každý deň takto vykazovali kilometre. V týchto „staskách“ sa uvádzali nielen kilometre, ale aj kubíky (m³) dreva, iný materiál na vozidle nenosili. Nevedel sa vyjadriť ani k nadobúdacej cene vozidla. Svedok si uplatnil svedočné vo výške 15,80 Eur za cenu spätočného cestovného lístka vlakom.

Žalovaný k vykonanému dokazovaniu výsluchom svedka F. uviedol, že výsledky vykonaného dokazovania nasvedčujú potrebe skúmania hodnoty vozidla, nakoľko sa potvrdzuje to, že v podstate znalec vychádzal z ničoho a preto žiadal súd, aby prehodnotil zamietajúce uznesenie, čo sa týka návrhu na vykonanie dokazovania novým znaleckým posudkom. Žalobca uviedol, že tento návrh žalovaného v režime CSP neobstojí - mal za to, že znalec jasne uviedol, že iné skutočnosti nebudú známe ani v čase, ak by bol nariadený nový znalecký posudok. Žiadal preto, aby súd zotrval na svojom pôvodnom uznesení, ktorým návrh na vykonanie znaleckého dokazovania zamietol.

V rámci záverečnej reči žalobca uviedol, že sú splnené a boli preukázané všetky predpoklady na priznanie nároku na náhradu škody v zmysle Občianskeho zákonníka. Škoda, aj výška škody bola preukázaná listinnými dôkazmi vyplývajúcimi už z trestného spisu, tak ako aj skutočnosť, že škoda bola spôsobená žalobcovi a že ju spôsobil žalovaný. Pokiaľ ide o výšku škody a ďalšie skutočnosti, žalobca reagoval na každú obranu žalovaného vrátane námietky premlčania. Pokiaľ ide o namietaný znalecký posudok, žalobca je názoru, že aj keď sa naň nehľadí ako na znalecký posudok v tomto spore, je to listinný dôkaz ako každý iný dôkaz a ide o relevantný dôkaz o výške spôsobenej škody s tým, že iný relevantný dôkaz zo strany žalovaného, ktorý by spochybnil výšku škody, predložený nebol. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

Žalovaný v záverečnej reči uviedol, že žalobný návrh je postulovaný tak, že sa žalobca domáha nároku titulom zodpovednosti za škodu, ktorá mala byť spôsobená odcudzením vozidla, žalobca teda odkazuje na trestnoprávny rozsudok, pričom v tomto konaní sa žalovaný snaží „prelomiť“ tento Trestný rozsudok, pretože žalovaný sa bránil aj v trestnom konaní, aj v tomto konaní, že sa toho skutku nedopustil. V trestnom konaní bol pôvodný trestný rozsudok zrušený, bolo poukázané na pochybnosti a v zásade na základe nezmeneného stavu potom znovu trestný súd rozhodol. Už v trestnom konaní bola celá vina založená na tvrdeniach jedinej osoby, ktorá sa snažila nejakým spôsobom vyvinieť a s orgánmi činnými v trestnom konaní zobchodovať toto vyvinenie sa tým, že bude vylúčená na iné konanie. Tá osoba bola použitá ako nástroj. Už v trestnom konaní žalovaný poukazoval na rozpory (raz ten človek povedal, že auto skončilo v Poprade, potom povedal, že auto skončilo v Lučenci a tie jeho výpovede sa rôznili) - v podstate bol použitý na to, aby na hlavného páchatel'a W. mali nejaký dôkaz. V trestnom konaní boli dokonca znalecké posudky, ktoré konštatovali z hľadiska povahových rysov osoby I., že je to osoba psychopaticky štrukturovaná, že je impulzívny, že má sklony k násilnému správaniu, ale hlavne k manipuláciám, klamstvám, tendenciou pútať pozornosť, zaujať pozornosť, čiže išlo o osobu nehodovernú. Bolo zistené, že boli za ním operatívne zložky a vtedy zmenil výpoveď a došlo tam k určitým manipuláciám - tá manipulácia bola dokonca na videu, kde robili previerky a vyšetrovateľ navádzal túto osobu („toto ukáž, toto si ešte nepovedal, takto to urob“), čiže výsledky trestného konania nie sú objektívne a nie sú hodoverné. Skutok ďalej hovorí, že sa ho dopustili nejaké osoby, nielen žalovaný a preto žalovaný v tejto súvislosti poukazoval na ust. § 438 Občianskeho zákonníka a ďalej sa žiada poukázať aj na ust. § 450 Občianskeho zákonníka, t.j. na moderačné ustanovenie, ktoré dáva možnosť súdu upravovať, korigovať, vzhľadom na okolnosti, pomery, svoj záver a svoje rozhodnutie. V tomto konaní poukazovali na to, že žalovaný je človek, na ktorého sa hľadí ako na osobu žijúceho slušným spôsobom života, a ak odhliadneme od tohto spochybňujúceho trestného rozsudku ako na osobu netrestanú, ktorá má štyri deti, ktoré vychováva riadne, ktoré vyrástli v slušných ľuďoch, ktoré vyštudovali stredné a vysoké školy a tak isto ide o osobu, ktorá má vážne zdravotné problémy, pretože sa dlhodobo lieči na podozrenie z leukémie. Uviedol ďalej, že by malo byť preukázané protiprávne konanie, ktoré spochybňuje a spochybňuje aj následok - hodnotu a výšku následku. V trestnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok, kde v jeho obsahu samotný znalec konštatoval, že ho nie je možné použiť, pretože nemal k dispozícii relevantné všetky dostupné a všetky potrebné relevantné údaje na to,

aby mohol náležite posúdiť hodnotu daného vozidla, to zopakoval aj v tomto konaní a povedal, čo všetko by bolo potrebné, aby sa on alebo niekto iný mohol zaoberať v rámci objektívneho posúdenia hodnoty vozidla - nie je to možné, nesúhlasil preto s interpretáciou ako používa žalujúca strana. Poukázal na to, že v tom posudku je hodnota vozidla 3 200 000 Sk, nemá to ale oporu nikde v tomto znaleckom posudku, ktorý možno hodnotiť jedine ako listinný dôkaz. Vie sa, že vozidlo malo byť kúpené za 1 000 000 Sk už ako používané, ani k tomuto však nadobúdaci doklad žalujúca strana nedoložila, ale nedoložila ani doklad na 3 200 000 Sk. Vozidlo malo byť opatrené rukou, pričom žalujúca strana tvrdí, že až potom, keď nadobudla vozidlo, tak doňho investovala hydraulickú ruku, ibaže svedok F. povedal, že vozidlo bolo kúpené už opotrebované, jazdené, používané od elektrikárov a už v tom čase elektrikári mali tú ruku a používali ju. Takže tu je ďalší rozpor o tom, v akom stave sa to vozidlo nachádzalo a akú skutočnú hodnotu malo. Znalec stanovil technický stav vozidla na 30 %. Vôbec nevychádzal z relevantných údajov. Svedok F. povedal, že motor neštartoval, tiekli prevádzkové kvapaliny a vyjadroval sa k tej „ruke“. Boli predložené nejaké doklady o opravách - niektorý doklad nemá označenie auta. Znalecký posudok hovorí o rôznych koeficientoch, avšak tieto koeficienty nemajú preskúmateľnú hodnotu, odkiaľ a akým spôsobom boli čerpané, t.z. ani po formálnej, ani po vecnej stránke táto listina nemôže byť takým dôkazom, ktorý by mal vypovedať hodnotu k tej výške škody. Žalovaný vzniesol námietku premlčania, keďže skutok je z roku 2003 a žaloba je z roku 2017. Posudzovala sa otázka, či bol riadne, včas a oprávnenou osobou uplatnený nárok v trestnom konaní. Žalovaný poukazoval na to, že boli uplatňované nároky ľuďmi, zamestnancami, ktorí nemali náležité relevantné splnomocnenie k takýmto úkonom. Sčasti si to všimli aj orgány činné v trestnom konaní, keď raz žiadali splnomocnenie od riaditeľa, alebo od štatutára celého štátneho podniku, nie od riaditeľa odštepného závodu, čiže aj z týchto dôvodov má žalovaný za to, že námietka premlčania je relevantná v celom rozsahu. Žalovaný sa bráni tým, že sa nedopustil žiadneho takého konania, hovorí o tom, že p. l. iba „vyložil“, teda hovorí, že takéto konanie nie je protiprávnym konaním, takéto konanie nie je v príčinnej súvislosti s tým následkom o ktorom hovorí žalujúca strana. Keby súd bol aj opačného názoru a prihliadal na trestné konanie a dospel by k záveru, že je viazaný trestným rozsudkom, tak k zaviazaniu k náhrade škody na strane žalovaného bráni jednak neistá, neurčená hodnota, jednak vznesená námietka premlčania a jednak ďalšie okolnosti, ktoré sa týkajú pomerov žalovaného, jeho situácie a v neposlednom rade aj to, že daný skutok bol spáchaný aj inou osobou. Preto žiadal, aby súd žalobe nevyhovel, aby žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania.

19. Podľa § 46 ods. 3 zákona č. 301/2005 Trestný poriadok (ďalej len ako „Trestný poriadok“), poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahraďiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

20. Podľa § 100 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

21. Podľa § 106 ods. 1 a 2 Obč. Z., právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

22. Podľa § 111 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

23. Podľa § 112 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

24. Podľa § 420 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

25. Podľa § 438 ods. 1 a 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne. V odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody.

26. Podľa § 439 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, kto zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s inými, vyporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody.

27. Podľa § 442 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

28. Podľa § 443 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

29. Podľa § 450 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škody primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

30. Podľa § 517 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Podľa § 13 ods. 5 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom do 31.01.2007 (ďalej len ako „Obch. Z.“), vedúci organizačnej zložky podniku alebo vedúci podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra, je splnomocnený za podnikateľa robiť všetky právne úkony týkajúce sa tejto organizačnej zložky alebo podniku. Za podnik zahraničnej osoby alebo za organizačnú zložku zahraničnej osoby je oprávnený konať aj štatutárny orgán zahraničnej osoby zapísaný v obchodnom registri.

33. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

34. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

35. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

36. Podľa § 191 ods. 1 a 2 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

37. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný

podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

38. Podľa § 163 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Trestný poriadok“), výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

39. V zmysle § 247 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon (ďalej len ako „Starý trestný zákon“), trestného činu krádeže sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, a spôsobí tak škodu nie nepatrnú.

40. V zmysle 247 ods. 5 Starého trestného zákona sa prísnejšie za trestný čin krádeže potrestá ten, kto spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 (a) ako člen organizovanej skupiny, (b) ak taký čin zorganizuje alebo (c) ak takým činom spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok.

41. Podľa § 89 ods. 13 Starého trestného zákona, škodou nie nepatrnou sa rozumie škoda dosahujúca najmenej výšku minimálnej mesačnej mzdy, škodou nie malou sa rozumie suma dosahujúca najmenej šesťnásobok takej mzdy, väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej dvadsaťnásobok takej mzdy, značnou škodou suma dosahujúca najmenej stonásobok takej mzdy a škodou veľkého rozsahu suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej mzdy. Tieto hľadiská sa použijú obdobne na určenie výšky prospechu, hodnoty vecí a rozsahu činu.

42. Podľa § 198 ods. 3 CSP, ak sa nepodarí prítomnosť svedka zabezpečiť, súd návrh na výsluch svedka zamietne.

43. Podľa § 207 ods. 1 CSP, ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, a pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 206, súd na návrh nariadi znalecké dokazovanie a ustanoví znalca. Ak súd ustanovil viacerých znalcov, môžu vypracovať spoločný posudok.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa § 258 ods. 1 až 3 CSP, svedkovi môže súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom. Náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov súd prizná aj znalcovi, ak bol vyslúchnutý podľa § 208 ods. 3. Náhrada podľa odsekov 1 a 2 sa uplatňuje pri podaní výpovede, najneskôr však do desiatich dní, inak právo na náhradu podľa odsekov 1 a 2 zaniká.

48. Za nesporné medzi stranami súd považoval, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1 T/17/2007-4537 zo dňa 12.5.2016 (ďalej len ako „Trestný rozsudok“) uznaný vinným (pod písm., g) skutkov) z trestného činu krádeže formou spolupáchateľstva s L. I.Š., voči ktorému bolo uznesením Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, č.: KV 23/16/6600-6, zo dňa 23.2.2017 trestné stíhanie zastavené. Žalobca (Lesy SR., š.p., OZ Palárikovo) bol ako poškodený s nárokom na náhradu škody odkázaný v celom rozsahu na civilný proces.

49. Vzhľadom na ustanovenie § 151 CSP boli ostatné skutkové tvrdenia medzi stranami sporné, najmä boli sporné nasledovné otázky :

a) či žalovaný spáchal predmetný trestný čin;

b) či žalovaný zodpovedá za škodu spôsobenú predmetným trestným činom;

- c) aká bola skutočná hodnota odcudzeného NMV Tatra 815 a aká je výška skutočnej škody;
- d) či bol žalobca vlastníkom odcudzeného NMV Tatra 815;
- e) či bol nárok na náhradu škody uplatnený v trestnom konaní oprávnenými osobami;
- f) či je nárok žalobcu premlčaný;
- g) či eventuálne nie je dôvod na aplikáciu § 438 Obč. Z.;
- h) či eventuálne nie je dôvod na aplikáciu § 450 Obč. Z..

50. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, výsluchom svedka R.. I.. I. W., výsluchom svedka C. F. a v zmysle § 204 CSP listinnými dôkazmi, konkrétne Trestným rozsudkom; rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/85/2016-4622 zo dňa 02.11.2016; Uznesením Krajskej prokuratúry Banská Bystrica č: Kv 23/16/6600-6 zo dňa 23.02.2017; rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1T/17/2007-4284 zo dňa 22.09.2015; Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 3To/10/2016 zo dňa 24.02.2016; úplným výpisom žalobcu z Obchodného registra; zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného L. P.; Splnomocnením od žalobcu U. L. P. zo dňa 04.02.2003; Plnou mocou od žalobcu pre L. P. zo dňa 12.02.2003; Zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného L. T. zo dňa 29.06.2006; listinou s názvom: „Opravy a udržiavanie“; faktúrou č.XXXXXXX, splatnou 18.02.2002, faktúrou č. 415999; faktúrou č.416053 (splatnou 12.07.2002); faktúrou č. 416088 (splatnou 14.08.2002; faktúrou č. 416142 (splatnou 09.09.2002); faktúrou č.416228 (splatnou 12.12.2002); Splnomocnením žalobcu pre L.D. T. zo dňa 15.05.2006; Zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného T. Q.; Znaleckým posudkom č. 17/2006 znalca R.. I.. I. W.; Zápisnicou o výsluchu znalca R.. I.. I. W. zo dňa 01.06.2006; Návrhom na podanie obžaloby zo dňa 19.01.2007; Zoznamom poškodených a vyčíslenie škody; Uznesením Okresného úradu justičnej polície PZ Šaľa, č.ČVS:OUJP-14/2003 NJ zo dňa 28.01.2003 o začatí trestného stíhania za trestný čin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla; Uznesením Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky, č. ČVS:ORP-14/OVK-SA-2003 NJ zo dňa 18.11.2005 o pokračovaní v trestnom stíhaní; Úradným záznamom Okresného úradu justičnej polície PZ Šaľa zo dňa 28.01.2003; Technickým preukazom NMV Tatra 815; Zakladateľskou zmluvou Združenia štátnych podnikov lesného hospodárstva; Uznesením Krajského riaditeľstva PZ ČVS:KRP-95/OVK-BB-2005 zo dňa 21.11.2005 o stíhaní a vznesení obvinenia žalovanému s doručenkou a Úradným záznamom o preštudovaní vyšetrovacieho spisu dňa 18.01.2007 so žalovaným.

51. Pri dokazovaní a pri hodnotení dôkazov sa súd zameril na tie otázky, ktoré boli medzi stranami sporné. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. 11. 2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011, v zmysle ktorého „všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania“. Pokiaľ ide o vykonanie dôkazov a ich hodnotenie, v zmysle § 185 ods.1 CSP a v zmysle § 191 CSP, o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov súd vykoná, rozhoduje súd a jednotlivé dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy. Súd v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu SR z 8. októbra 1997, sp.zn. I.ÚS 64/1997, N 50/1997, v zmysle ktorého „princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje sudcovi a súdu vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takému rozhodnutiu vedú.“ Obdobné stanovisko vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. Apríla 2008, sp.zn. 3 Cdo/50/2008, v zmysle ktorého „súd nevykoná dôkazy, ktoré nie sú pre posúdenie veci relevantné a nemôžu smerovať k zisteniu skutočností predvídaných skutkovou podstatou právnej normy, ktorú treba na danú vec aplikovať. Súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania.“

52. K spornej otázke, či žalovaný spáchal predmetný trestný čin (vrátane požiadavky žalovaného na „prelomenie“ Trestného rozsudku), súd uvádza, že je viazaný v zmysle § 193 CSP Trestným rozsudkom v tom, že žalovaný spáchal trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1,2 pís.a) a ods. 5 Starého trestného zákona formou spolupáchateľstva s L. I.. V zmysle § 163 Trestného poriadku, Trestný rozsudok uvádza aj miesto, čas a spôsobu spáchania trestného činu. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že je v zmysle § 193 CSP viazaný tým, že (i) žalovaný s L. I. spolu spáchali trestný čin a to na mieste, v čase a spôsobom, ako je uvedené v Trestnom rozsudku (t.z. že spolu s L. I. dňa 27.01.2003 asi o 23.00 hod. z ohradeného objektu expedičného skladu podniku Lesy SR, š.p., OZ Palárikovo v obci Trnovec nad Váhom, okres Šaľa odcudzili špeciálne nákladné motorové vozidlo zn. Tatra 815 PR 2 22 235 6x6.1, ev. č. M. XX-XX, výrobného čísla motora XXXXX/XXXX, výrobného čísla karosérie A..XXPRXX.W. XXXXXX/

XXXX, červenej farby s hydraulickým ramenom výrobcu Ostroj Opava, nezisteného výrobného čísla, v ktorom sa nachádzali okrem povinnej výbavy vozidla, 3 ks rezervné hydraulické hadice k hydraulickému ramenu, 3 ks vysokotlakové trubky k čerpadlu vozidla, záznamy o prevádzke vozidla, tzv. „stasky“, čísel M. XXXXXX S. R. J. XX.XX.XXXX a nevypísané, ale opečiatkované záznamy o prevádzke vozidla čísel od M. XXXXXX J. U. Č. XXXXXX, ako aj autorádio s MG prehrávačom nezistenej mačky a roku výroby, ktorého majiteľom bol vodič T. Q., pracovné oblečenie závozníka C. F. tak, že prinesenými nožnicami L. I. rozstrihol plot, vošiel do objektu, následne rozstrihol reťaz na vchodovej bráne, prineseným drôtom otvoril dvere na vozidle, vozidlo naštartoval a následne odviezol v sprievode obžalovaného L. M. do Lučenca, kde vozidlo obžalovaný L. M. odpredal vopred zaistenému odberateľovi), a (i) súčasne je súd viazaný aj výškou spôsobenej škody v zmysle Trestného rozsudku (31 467,44 Eur). Bola potom bez právnej relevancie procesná obrana žalovaného v tomto spore, ktorou namietal, že sa predmetného trestného činu nedopustil, resp. že skutok sa stal inak, resp. že miera zavinenia žalovaného na skutku bola iná, resp. že skutočná škoda bola iná ako sa uvádza v Trestnom rozsudku. Z tohto dôvodu tak neboli relevantné a ani hospodárne návrhy žalovaného na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov - manželky žalovaného T. M., L. I. J. B., ktoré návrhy neboli spôsobilé privodiť iný záver súdu v tomto spore ako ten, že žalovaný sa predmetného trestného činu dopustil (na mieste, v čase a spôsobom a pri spôsobení výšky škody ako uvádza Trestný rozsudok) a preto súd tieto návrhy na dokazovanie zamietol.

53. K spornej otázke, aká je výška skutočnej škody (aká bola skutočná hodnota odcudzeného NMV Tatra 815) a k otázke, či žalovaný zodpovedá za škodu spôsobenú predmetným trestným činom súd uvádza, že (v zmysle § 163 Trestného poriadku) Trestný rozsudok taktiež uvádza zákonné znaky, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu - v danom prípade bolo týmto zákonným znakom spôsobenie značnej škody (pozn. súdu v predmetnej trestnej veci 31 467,44 Eur), ktorá u žalovaného odôvodňovala použitie vyššej trestnej sadzby podľa ods. 5 § 247 Starého trestného zákona. Ústavné súladný výklad uvedeného ustanovenia vyžaduje, aby súdy zúčastnené na rozhodovaní o nej boli viazané odsudzujúcim rozsudkom vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia odsúdeného a okresným súdom boli zistené, to platí aj o zistení vzniku škody u poškodeného sťažovateľa v dôsledku protiprávneho konania odsúdeného. Rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t. j. o spáchaní trestného činu, a o tom, kto ho spáchal (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 269/2011 z 23.11.2011). Ak bol žalovaný v trestnom konaní právoplatne uznaným vinným a odsúdeným za skutok, ktorý je opísaný vo výrokovvej časti rozhodnutia o konkrétnom konaní páchatel'a ..., majú súdy v občianskoprávnom konaní vychádzať z celého výroku o vine, teda nielen z jeho právnej, ale aj zo skutkovej časti, s tým, že v rozsahu tohto výroku, v akom sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, je súd v občianskoprávnom konaní právoplatným trestným rozhodnutím viazaný...Rozhodnutím v trestnom konaní je tak pre následne občianskoprávne konanie záväzným rozhodnutím, aký skutok sa stal, kto ho spáchal, ako aj to, aká ujma na zdraví bola týmto skutkom poškodenému spôsobená, teda aj príčinná súvislosť medzi konaním páchatel'a a ujmom spočívajúcou v ublížení na zdraví. Ani otázku zavinenia nemožno v občianskoprávnom konaní preskúmať, lebo súd je viazaný aj tým, že ide o zavinenie úmyselné (uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 31.08.2004, sp.zn. 25 Cdo/242/2004). Viazanosť civilného súdu sa prejavuje vo vzťahu k všetkým znakom skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu. Inými slovami, v civilnom konaní si konajúci súd nemôže urobiť úsudok o tom, či boli naplnené znaky skutkovej podstaty určitého trestného činu (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 507/2013 z 29.5.2014). Čo sa týka otázky výšky spôsobenej škody, žalovaný výšku škody v celom priebehu konania namietal. Ak je v odcudzujúcom trestnom rozsudku uvedená aj výška škody ako kvalifikačný moment (škoda veľkého rozsahu, škoda nie nepatrná, značná škoda a pod.), je súd v civilnom konaní touto časťou výroku viazaný, pokiaľ poškodený netvrdí, že utrpel vyššiu škodu. Otázkou opodstatnenosti tohto vyššieho nároku sa súd musí zaoberať, ak bol poškodený v tejto časti svojho nároku odkázaný na občianske súdne konanie, ako aj vtedy, ak poškodený uplatnil v adhéznom konaní iba nižší nárok (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 27/1997 a taktiež Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/299/2016 zo dňa 29.03.2018). Tak, ako sa v Trestnom rozsudku uvádza (č.l. 37), o výške škody trestný súd nemal žiadne pochybnosti, pretože ju ustálil, či už znaleckým dokazovaním, alebo odbornými vyjadreniami a zistenú výšku škody uviedol vo výroku tohto rozsudku - v danej veci mal žalovaný spolu s L. I. trestným činom spôsobiť značnú škodu (č.l. 25). Spôsobenie značnej škody pritom v zmysle § 247 ods. 5 Starého trestného zákona podmieňovalo prísnejšiu trestnú sadzbu za tento spáchaný trestný

čin. Vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené, súd konštatuje, že v zmysle § 193 CSP je viazaný Trestným rozsudkom aj v otázke výšky trestným činom spôsobenej škody (31 467,44 Eur) a tiež v otázke, že túto škodu spôsobili žalovaný a L. I. predmetným trestným činom, tak ako sa vo výrokovvej časti Trestného rozsudku uvádza. Opačný názor by bol v rozpore s princípom právnej istoty, že poškodenému bola spôsobená minimálne takáto škoda (Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn.. 9Co/299/2016 zo dňa 29.03.2018 s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 269/2011 z 23.11.2011). Výšku spôsobenej škody okrem trestného súdu ustálili aj orgány činné v trestnom konaní, čo vyplýva z listinných dôkazov - Návrh na podanie obžaloby zo dňa 19.01.2007 (č.l. 304-314) a Zoznam poškodených a vyčíslenie škody (č.l. 304-314), kde sa u poškodeného subjektu - Lesy SR, š.p., odštepny závod Palárikovo uvádza škoda krádežou 31 467,44 Eur. Ani vykonané dokazovania v tomto spore, či už listinnými dôkazmi, alebo výsluchom svedka (znalca z trestného konania) R.. I.. W. a výsluchom svedka C. F. v tomto smere nepriniesli iné závery o výške skutočne spôsobenej škody. V trestnom konaní bola výška škody určená znaleckým posudkom č. 17/2006 R.. I.. W., v ktorom sa uvádza (č.l. 291 a 298), že východisková hodnota vozidla bola úmerná obstarávacej cene podľa cenníka integrovanom vo výpočtovom programe AUTOTAX v súde s obstarávacími cenami podľa spisového materiálu. Východisková hodnota vozidla bola 3.200.000 Sk, technický stav vozidla znalcom uvedený na 30 %, východisková hodnota 960.000 Sk, hodnota mimoriadnej výbavy: 15.000 Sk, všeobecná hodnota odcudzeného vozidla TATRA 815 na 936.888 Sk. Všeobecná hodnota vozidla pred odcudzením - poškodením bola stanovená na úrovni vozidla zodpovedajúceho vozidlu, ktorého technický stav bol zodpovedajúci dobe prevádzky a počtu najazdených kilometrov. Počet kilometrov bol stanovený podľa spisového materiálu, v prípade, že počet kilometrov nebol uvedený, bolo uvažované s kilometrovým výkonom podľa vyhlášky. Svedok R.. I.. W. na pojednávaní v tomto konaní uviedol, že cena odcudzeného NMV Tatra 815 mohla oscilovať v podstate okolo tej ceny, ktorú uviedol jeho v znaleckom posudku Č.. XX/XXXX a tá hodnota nie je ani nadhodnotená ani podhodnotená na to vozidlo v danom čase. Svedok W. taktiež uviedol, že v posudzovanej veci v trestnom konaní nebola k dispozícii východisková hodnota NMV Tatra 815 a preto svedok vychádzal z obstarávacej ceny vozidla podľa cenníka v programe „AUTOTAX“, tvorcom ktorého programu bol Ústav súdneho inžinierstva a ide o autorizovaný program Ministerstvom spravodlivosti SR a ponúka určitý objektivizovaný cenník, ktorý znalci používajú pri výpočtoch, keď nie sú známe nadobúdacie hodnoty podľa účtovných alebo iných dokladov. Ústav súdneho inžinierstva zbiera cenníky od autorizovaných predajcov, alebo výrobcov vozidiel, čiže ceny v programe sú vysoko objektivizované a nie sú to nejaké lokálne ceny bežných predajcov. Žalovaný navrhol v tomto konaní vyhotovenie nového znaleckého posudku. Predmetné vozidlo na účely trestného konania nebolo možné v dôsledku krádeže obhliadnuť, pričom súd konštatuje, že v dôsledku odcudzenia vozidla by reálna obhliadka tohto vozidla nebola možná ani v tomto konaní, naviac by sa mal (nový) znalecký posudok vyhotovovať s časovým odstupom až 16 rokov po krádeži. Ako potvrdil svedok (znalec) v rámci výsluchu, aj v prípade nového posudku by znalec postupoval v zásade rovnakým spôsobom a z rovnakých dostupných materiálov resp. informácii, ako tomu bolo na účely trestného konania a na to, aby dospel k inej hodnote vozidla, potreboval by s odstupom času spätne spresniť všetky tie údaje, ktoré nemal k dispozícii a to už k roku 2003, čo je už však objektívne problém zistiť. Svedok ďalej uviedol, že aj v prípade vyhotovenia nového znaleckého posudku, ak by aj znalec mal aj tie informácie, ktoré svedok nemal v danom čase, nemohla by byť hodnota NMV Tatra 815 nižšia ako 500 000 Sk, keďže len do opravy žalobca investoval 600 000 Sk. Naopak, v prípade generálnej opravy motora by musela byť hodnota vozidla ešte vyššie ako ním určená hodnota vozidla na sumu 960 000 Sk. Z listinného dôkazu - Zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného T. Q. (č.l. 271-274) vyplýva, že v r. 2002 bolo NMV Tatra 815 kompletne opravované, bola na ňom vykonaná generálna oprava motora, nápravy a hydraulického ramena, ktoré bolo na vozidle namontované s tým, že oprava vozidla stála vyše 600 000 Sk. Vozidlo bolo vybavené hydraulickým ramenom výrobcu Ostroj Opava, ktoré bolo vybavené kompletným „drapákom“ na dvíhanie metrového dreva a dvíhanie dlhých kusov dreva a na vozidle boli vpredu nové pneumatiky, tzv. „balóny“. Svedok C. F. na pojednávaní uviedol, že dva týždne pred skutkom v Nitre opravili na predmetnom vozidle motor a taktiež potom vo Zvolene opravili aj hydraulickú ruku, t.z. vozidlo bolo plne funkčné a v podstate po generálnej oprave, keďže bol opravený aj motor, aj hydraulická ruka. Pokiaľ ide o stav pneumatík, nepamätal sa, že by boli ojazdené, auto teda bolo plne funkčné. Z listinných dôkazov (č.l. 249 až 255) mal súd ďalej za preukázané, že v priebehu roku 2002, teda pred spáchaním krádeže (01/2003), len náklady na opravu a údržbu NMV Tatra 815 predstavovali sumu viac ako 451 tis. SK. Vzhľadom na vyššie uvedené a vzhľadom na uloženú povinnosť v zmysle výroku I. tohto rozsudku (na zaplatenie sumy 16 596,96 Eur, čo zodpovedá 500 000 SK) súd preto návrhu žalovaného na vyhotovenie nového znaleckého posudku nevyhovel a tento návrh na vykonanie dokazovania zamietol. Z rovnakého dôvodu súd zamietol aj návrh žalovaného na vykonanie dokazovania výsluchom T. Q. (ten sa naviac

podľa správy ošetrojúceho lekára pre zdravotný stav jeho manželky nemôže pojednávania zúčastniť). Aj keď znalecký posudok obsahuje „klauzulu“, že „stanovená všeobecná hodnota cestných vozidiel slúži len pre posúdenie trestnoprávneho konania, nemôže slúžiť ako podklad pre občianskoprávne konanie..“, súd považoval predmetný znalecký posudok z trestného konania za listinný dôkaz, s rovnakou silou akú majú ostatné listinné dôkazy v tomto konaní a tento listinný dôkaz súd vyhodnotil spolu s ostatnými dôkazmi, tak ako je v odôvodnení tohto rozsudku uvedené.

54. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú skutočnosť, že nárok na náhradu škody si neuplatnil žalobca prostredníctvom na to oprávnených osôb, súd uvádza, že z odôvodnenia Trestného rozsudku vyplýva, že poškodení, či už sami, alebo prostredníctvom svojich splnomocnených zástupcov ešte v prípravnom konaní riadne a včas uplatnili nároky na náhradu škody (č.l. 37). Pokiaľ by nárok na náhradu škody v trestnom konaní nebol riadne a včas uplatnený, nebol by dôvod žalobcu (ako poškodeného) odkazovať s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces. Nárok na náhradu škody v trestnom konaní za žalobcu uplatňovali L. P., na základe plnej moci žalobcu, ktorú mu udelil I.. J. Q. (č.l. 244) a následne potom Ľ. T., na základe plnej moci žalobcu, ktorú mu udelil I.. C. F., K.. (č.l. 256). Z úplného výpisu žalobcu z Obchodného registra (č.l. 202 až 239) vyplýva, že v rozhodnom období, kedy sa nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatňoval prostredníctvom L. P. J. Ľ. T., boli vedúcimi odštepného závodu (Palárikovo) žalobcu I.. C. F., K.. (č.l. 233 p.v.), resp. I.. J. Q. (č.l. 236). Títo vedúci organizačnej zložky žalobcu boli pritom zo zákona (§ 13 ods. 5 Obch. Z.) splnomocnení za žalobcu robiť všetky právne úkony týkajúce sa (i) tejto organizačnej zložky ako aj (ii) celého podniku žalobcu a teda boli ex lege oprávnení za žalobcu či už priamo uplatniť nárok na náhradu škody, alebo na tento úkon splnomocniť iné osoby. Súd mal vzhľadom na uvedené, že nárok na náhradu škody v trestnom konaní bol uplatnený riadne, žalobcom na to riadne splnomocnenými osobami. Vzhľadom na uvedené preto súd návrh žalovaného na vykonanie dokazovania výsluchom L. P. a výsluchom Ľ. T. (ktorí mali vypovedať k skutočnosti uplatnenia nároku v trestnom konaní) zamietol. Z rovnakého dôvodu súd zamietol návrhy žalovaného na vykonanie dokazovania listinnými dôkazmi - Organizačný poriadok š.p. Lesy SR platný v rokoch 2003-2006; Zmluva o výkone funkcie riaditeľa podniku a riaditeľa odštepného závodu v rokoch 2003-2006 a Dokumentácia a rozhodnutia a doklady týkajúce sa vlastníckych a organizačných zmien v rámci subjektov Západoslovenské Lesy, š.p (týmito dôkazmi žalobca navyše ani nedisponuje). Žalovaný ďalej poukazoval aj na skutočnosť, že s nárokom na náhradu škody bol v zmysle Trestného rozsudku odkázaný iný subjekt ako ten, ktorý si nárok v trestnom konaní uplatnil. V prvom rade súd konštatuje, že s nárokom na náhradu škody bol na civilný proces odkázaný ten istý subjekt (Lesy SR, š.p. OZ Palárikovo - č.l. 26). V prípade, že by aj išlo o právneho nástupcu, podľa § 48 ods. 4 Trestného poriadku „Ak ide o uplatnenie nároku na náhradu škody, prechádzajú práva, ktoré tento zákon priznáva poškodenému, aj na jeho právneho nástupcu. Vzhľadom na charakter tohto prechodu (prevodu) práv sa nevyžaduje, aby tu došlo k realizácii predchádzajúceho finančného plnenia v prospech poškodeného. V prípade splnenia zákonných podmienok právny nástupca vstupuje priamo do práv poškodeného, a preto môže podať v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku aj návrh na náhradu škody v adhéznom konaní (ASPI, komentár k § 46 Trestného poriadku) .

55. Žalovaný ďalej namietal nepreukázanie vlastníctva žalobcu k NMV Tatra 815. Súd konštatuje, že už v trestnom konaní mal súd, ako aj orgány činné v trestnom konaní (ďalej aj len ako „OČTK“) vlastníctvo žalobcu k NMV Tatra 815 za preukázané (v opačnom prípade by vo vzťahu k žalobcovi nebolo možno usudzovať o spôsobiť škody odcudzením tohto vozidla). Z odôvodnenia Trestného rozsudku vyplýva, že výsluchmi poškodených, resp. ich zástupcov k jednotlivým skutkom mal súd preukázané, v akom stave zanechali odcudzené veci pred ich krádežou a akú výšku spôsobenej škody si uplatňujú. Z listinného dôkazu - Technický preukaz motorového vozidla (č.l. 489-491) vyplýva, že žalobca bol uvedený ako posledný držiteľ NMV Tatra 815 a to odo dňa 09.11.1994, pričom v predmetnom preukaze sa nerozlišuje medzi pojmom „držiteľ“ a „vlastník“ vozidla a súd má preto za to, že žalobca bol vlastníkom predmetného vozidla (zápis o inej osobe vlastníka sa v predmetnom listinnom dôkaze nenachádza). Vlastníctvo žalobcu k NMV Tatra 815 potvrdil v rámci výpovede v trestnom konaní aj zástupca žalobcu (poškodeného), čo vyplýva z listinného dôkazu - Zápisnica o výsluchu svedka poškodeného L. P. (č.l. 240-241) podľa ktorej žalobca nadobudol NMV Tatra 815 v mesiaci november 1991 a do užívania bolo zaradené v mesiaci november 1994. Vlastníctvo žalobcu k NMV Tatra 815 potvrdil svojou výpoveďou v trestnom konaní aj T. Q., šofér predmetného vozidla (č.l. 271-274 Zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného T. Q.), ktorý predložil aj Osvedčenie o evidencii vozidla, Osvedčenie o kontrole technického stavu vozidla a doklady o zákonomnom poistení vozidla. Nadobudnutie predmetného vozidla do vlastníctva žalobcu potvrdil v tomto konaní pri výsluchu aj svedok C. F., keď uviedol, že vozidlo patrilo „Štátnym

lesom Palárikovo“, ktoré vozidlo odkúpili od „elektrikárov“. Napriek tomu, že v trestnom konaní, ako ani v tomto konaní nebol predložený samotný nadobúdaci doklad - napr. kúpna zmluva alebo faktúra, súd o vlastníctve žalobcu k predmetnému NMV Tatra 815 nemal vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a dôkazy pochybnosť, tak ako o tom nemali pochybnosť ani OČTK a ani trestný súd. Súd preto zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania listinnými dôkazmi - nadobúdacie doklady k nákladnému motorovému vozidlu TATRA 815, ev.č.M.-XX-XX (žalobca navyše už takýmito dokladmi nedisponuje).

56. Žalovaný vzniesol námietku premlčania s poukazom na to, že skutok je z roku 2003 a žaloba bola podaná v roku 2017. Poškodený si môže uplatniť nárok na náhradu škody v tzv. adhéznom konaní, ktoré je súčasťou trestného konania, splyva s ním, najmä pokiaľ ide o dokazovanie. Návrh na náhradu škody musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania a z návrhu musí byť zrejmý dôvod a výška uplatňovaného nároku na náhradu škody. Uplatnený nárok na náhradu škody možno na základe dokazovania zmeniť, upresniť a to až do doby, kým sa súd neodoberie na záverečnú poradu na hlavnom pojednávaní eventuálne vo verejnom zasadnutí v konaní o odvolaní (komentár k ASPI k § 46 Trestného poriadku). Z Trestného rozsudku vyplýva, že skutok (trestný čin) bol spáchaný 27.01.2003. Od tohto dátumu začala v zmysle § 106 Obč. Z. plynúť objektívna 10-ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody. Z listinného dôkazu - Zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného L. P. (č.l. 240-241) vyplýva, že pôvodne, dňa 10.02.2003 si žalobca v trestnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody v sume 1 000 000 Sk (č.l. 2414 p.v.), teda sumu 33 193,91 Eur. Od 10.02.2013 tak v zmysle § 112 Obč. Z. premlčacia doba prestala plynúť (od začiatku jej plynutia do uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní ubehlo 13 dní). V priebehu trestného konania však dňa 29.06.2006 žalobca nárok na náhradu škody zmenil - znížil z pôvodnej sumy 1 000 000 Sk na sumu 500 000 Sk (č.l. 248 - Zápisnica o výsluchu L. T.), teda na sumu 16 596,96 Eur, pričom v tejto sume bol požadovaný nárok na náhradu škody ustálený až do skončenia celého trestného konania - z odôvodnenia Trestného rozsudku (č.l. 32) vyplýva, že výsluchmi poškodených, resp. ich zástupcov k jednotlivým skutkom mal súd preukázané, v akom stave zanechali odcudzené veci pred ich krádežou a akú výšku spôsobenej škody si uplatňujú a takisto z odôvodnenia Trestného rozsudku (č.l. 32 p.v.) vyplýva, že L. T. uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 500 000 Sk. Nakoľko žalobca dňa 29.06.2006 znížil (zmenil) pôvodne požadovaný nárok na náhradu škody z 1 mil. Sk na 500 000 Sk, od 30.06.2006 tak podľa názoru súdu pokračovala v plynutí premlčacia lehota čo do zvyšku pôvodne uplatneného nároku, t.j. nad sumu 500 000 Sk (nad sumu 16 596,96 Eur), teda v časti 14 870,48 Eur plus prísl. a v tejto časti nároku potom 10-ročná objektívna premlčacia lehota uplynula už v roku 2016 (18.06.2016). Nakoľko bola žaloba podaná na Upomínacom súde až dňa 06.10.2017 (č.l.16), mal súd za tom, že časť nároku žalobcu nad sumu 16 596,96 Eur s prísl., t.j. časť nároku vo výške 14 870,48 Eur plus prísl. je premlčaný uplynutím 10-ročnej objektívnej premlčacej doby. Nakoľko uplynula objektívna premlčacia doba, súd nemal za potrebné zaoberať sa otázkou, či uplynula (aj) subjektívna premlčacia doba, keďže subjektívna premlčacia doba nemôže uplynúť neskôr ako objektívna premlčacia doba. Pokiaľ ide o zvyšnú časť nároku na náhradu škody (16 596,96 Eur s prísl.), v tejto časti začala plynúť objektívna 10-ročná premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody rovnako od 27.01.2003 (deň spáchania trestného činu) a rovnako od 10.02.2013 v zmysle § 112 Obč. Z. premlčacia doba prestala plynúť - v tejto časti nároku (16 596,96 Eur s prísl.) však premlčacia doba potom neplynula (spočívala) až do právoplatnosti trestného rozsudku, t.j. do 02.11.2016 a pokračovala v plynutí až nasledovným dňom, od 3.11.2016 (napr. 2 Cz 14/73, R 31/1974, R 25/1985) a mala by uplynúť až 22.10.2026 - žaloba bola podaná na Upomínacom súde už dňa 06.10.2017 (č.l.16), čo je uplatnenie predmetnej časti nároku v rámci plynutia objektívnej premlčacej doby a tiež aj v rámci subjektívnej premlčacej doby, keďže z oboch týchto lehôt, v dôsledku ich spočívania v zmysle § 112 Obč. Z. (uplatnením nároku v adhéznom konaní), neuplynul ani jeden rok a preto v tejto časti nárok žalobcu premlčaný nie je. Žalobca argumentoval tým, že je potrebné vychádzať z pôvodne uplatnenej sumy 1 000 000 Sk, ktoré uplatnenie urobil zástupca žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní, a to L. P. dňa 10.2.2003 a to aj napriek tomu, že následne bolo vykonané ďalšie uplatnenie nároku na náhradu škody, a to ďalším zástupcom žalobca p. L. T. dňa 29.6.2006, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 500 000 Sk. Žalobca je toho názoru, že pokiaľ nedošlo k späťvzatiu uplatneného nároku, ktorý uplatnil poškodený vo výške 1 000 000 Sk, nemožno bez ďalšieho na toto uplatnenie neprihliadať, a to ani za situácie, keď ďalším podaním sa uplatňovala škoda v nižšej výške. Výška škody (31 467,44 Eur) vyplýva priamo z výroku trestného rozsudku, a teda možno mať za to, že aj súd v trestnom konaní pri právnej kvalifikácii skutku vychádzal z tejto vyššie uplatnenej výšky škody. Navyše, uplatnený nárok na náhradu škody možno na základe dokazovania v trestnom konaní zmeniť, upresniť, a to až do doby, kým sa súd neodoberie na záverečnú poradu na hlavnom pojednávaní, eventuálne vo verejnom zasadnutí v konaní

o odvolaní. S argumentáciou žalobcu, že poškodený má možnosť výšku uplatneného nároku meniť, je možné súhlasiť. Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku však návrh na náhradu škody musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania a z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. V predmetnej trestnej veci tak do skončenia vyšetrovania, ako aj do rozhodnutia trestného súdu, bol uplatnený nárok na náhradu škody len vo výške vo výške 16 596,96 Eur (z č.l. 32 p.v. vyplýva, že za žalobcu uplatnil nárok L.E. T. a to vo výške 500 000 Sk). V tejto súvislosti súd konštatuje, že je potrebné rozlišovať medzi (a) škodou ako následkom spáchaného trestného činu (v danom prípade bola v trestnom konaní ustálená škoda ako značná, vo výške 31 467,44 Eur) a medzi (b) výškou uplatneného nároku na náhradu škody, ako dispozitívneho úkonu poškodeného. Ak žalobca zdôvodňoval zmenu výšky v dôsledku tej skutočnosti, že výška škody závisela od znaleckého posudku, súd v tejto súvislosti konštatuje, že znalecký posudok bol vyhotovený dňa 09.02.2016 a až následne, dňa 29.06.2006 žalobca prostredníctvom L. T. zmenil (znižil) požadovaný nárok na náhradu škody na sumu 500 000 Sk (listinný dôkaz na č.l. 246-248 - Zápisnica o výsluchu svedka - L. T. zo dňa 29.06.2006) a v takejto výške zostal nárok uplatnený nielen do skončenia vyšetrovania, ale až do právoplatnosti Trestného rozsudku. Súd sa preto s argumentáciou žalobcu, že bez osobitného späťvzatia časti nároku žalobcu v trestnom konaní, má prihliadať na pôvodne uplatnenú výšku nároku na náhradu škody v sume 1 mil. Sk, nestotožnil. Súd je v zásade viazaný výškou uplatneného nároku, t.j. nemôže poškodenému priznať viac, ako si uplatnil. Nesprávnym je preto postup a rozhodnutie súdu, ktorým by prisúdil poškodenému viac, než bolo požadované a porušil tak zásadu „ne ultra petita petitum“. (Jelínek, J. - Sovák, Z. : Rozhodnutí ve věcech trestních, Eurolex Bohemia, I. vydanie, Praha 2008, s. 162).

57. Žalovaný sa v rámci procesnej obrany dovolával aj aplikácie ustanovenia § 438 ods. 2 Obč. Z., podľa ktorého v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť, že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody. V prvom rade súd uvádza, že aj keď predmetný trestný čin spáchal žalovaný v spolupáchateľstve s L. I., za tento trestný čin bol právoplatne odsúdený len žalovaný (L. I. bolo trestné stíhanie zastavené). Aj keď je nepochybné, že trestný čin nespáchal sám žalovaný, ale spolu s L. I.Á., súd poukazuje na skutočnosť, že aj trestný súd skonštatoval, že pri viacerých páchateloch (škodcoch), napriek ich rôznej účasti na spáchanom trestnom čine, zodpovedajú solidárne, t.j. spoločne a nerozdielne a teda každý zo škodcov za škodu zodpovedá, ako keby ju spôsobil sám. Žalovaný v konaní namietal, že on iba zaviezol L. I. a nemal vedomosť o odcudzení NMV Tatra 815 - takáto procesná obrana je v priamom rozpore s výrokovou časťou Trestného rozsudku, ktorou je súd v zmysle § 193 CSP viazaný a v ktorej sa uvádza, že to bol priamo žalovaný (L. M.), ktorý po skutku NMV Tatra 815 odpredal vopred zaistenému odberateľovi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nezistil existenciu takého „odôvodneného prípadu“, aby mieru zavinenia určil inak ako v zmysle ust. § 483 ods. 1 Obč. Z., podľa ktorého ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne. Ak bola škoda spôsobená viacerými škodcami (t.j. spoločným, vzájomne dohodnutým, či koordinovaným konaním viacerých osôb uskutočňujúcich spoločný zámer), zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne (solidárne) za predpokladu, že je daná príčinná súvislosť medzi konaním (opomenutím) každého z nich a škodlivým následkom, za ktorý sa náhrada požaduje.“ (uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 11. Decembra 2008, sp.zn. 25 Cdo 682/2008). Súd mal za to, že obaja spolupáchatelia (žalovaný a L. I.) spoločným konaním spôsobili žalobcovi škodu, kedy každý z nich vykonal časť skutkov, avšak obaja a úmyselne takýmito konaniami spôsobili žalobcovi škodlivý následok a preto aplikácia § 438 ods. 2 Obč. Z. neprichádza v úvahu. Súd tiež podporne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/110/2011. Predmetné rozhodnutie NS SR rieši aj žalovaným napádanú skutočnosť, že žalobca si škodu od L. I. neuplatnil - v zmysle predmetného rozhodnutia je však na poškodenom, či si uplatní nárok od všetkých škodcov, alebo len od jedného a podľa § 438 Obč. Z. ide pritom o solidárny záväzok všetkých škodcov.

58. Žalovaný sa ďalej domáhal aj prípadnej aplikácie ust. § 450 Občianskeho zákonníka. Predmetné ustanovenie Obč. Z. umožňuje súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu škody primerane znížiť, nie však v prípade ak ide o škodu spôsobenú úmyselne. Nakoľko bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom (krádežou), aplikácia tohto ustanovenie neprichádza ani len v úvahu.

59. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, žalobca sa domáhal úrokov z omeškania v miere 5 % z celej žalovanej sumy a to už odo dňa 28.01.2003, ktorý je dňom nasledujúcim po dni vzniku škody v dôsledku spáchania trestného činu. Do majetkovej škody patrí príslušenstvo nároku, ako sú napr. úroky z omeškania. Z hľadiska úrokov z omeškania je dôležitou okolnosťou zistenie doby rozhodnej pre ich priznanie. Z ustálenej rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že úrok z omeškania možno v adhéznom

konaní priznať zásadne od doby, kedy sa obvinený dozvedel o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody (spravidla pri nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu, prípadne pri jeho preštudovaní), a nie od doby, kedy bola škoda trestným činom spôsobená. V takomto prípade je páchatel' trestného činu v omeškaní najneskôr deň po tom, ako sa dozvedel o tom, že má zaplatiť dlh a v akej výške. (ASPI- komentár k § 46 Trestného poriadku; R 74/2002 Zb; primerane pozri aj R III/1967, R 50/1986 Zb. a rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 5 Tz 162/2001). Zároveň možno doplniť, že uplatnený nárok na náhradu škody možno upresniť do doby, než sa súd odoberie na záverečnú poradu. Súď je vzhľadom na uvedené toho názoru, že žalovaný sa do meškania dostal preukázateľne až po tom, čo sa dozvedel o tom, že je voči nemu vedené trestného konania a že si žalobca (poškodený) voči nemu uplatňuje nárok na náhradu škody. Z listinného dôkazu na č.l. 541 až 550 vyplýva, že žalovaný prevzal uznesenie Krajského riaditeľstva PZ, pod č. ČVS:KRP-95/OVK-BB-2005 zo dňa 21.11.2005 o stíhaní a vznesení obvinenia žalovanému (v ktorom sa uvádza hodnota odcudzeného vozidla „asi 500.000 Sk“) dňa 07.03.2006 a preto súď priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania až od tohto dňa a nie už od dňa spáchania trestného činu (27.01.2003).

60. Vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené dospel súď k záveru, že sú splnené podmienky v zmysle § 420 Obč. Z. na vyvodenie zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú žalobcovi. V dôsledku trestného činu (protiprávneho konania), za ktorý bol žalovaný právoplatne odsúdený, vznikla žalobcovi škoda (v trestnom konaní ustálená vo výške 31 567,44 Eur), ktorú žalovaný zavinil a to v príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním (trestným činom). Nakoľko si však žalobca v predmetnom trestnom konaní v zmysle § 46 Trestného poriadku uplatnil nárok náhradu škody len v sume 500 000 Sk (16 596,96 Eur), pričom zvyšnú časť nároku si uplatnil v tomto spore až po uplynutí premlčacej doby a nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania, súď zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 16 596,96 Eur spolu s úrokom z omeškania, tak ako je v bode 59 odôvodnenia tohto rozsudku uvedené (výrok I.). V prevyšujúcej časti súď žalobu zamietol (výrok II.).

61. Čo sa týka rozhodnutia o náhrade trov konania, pokiaľ by súď posudzoval úspech sporových strán izolovane - len pokiaľ ide o žalovanú istinu (31 467,44 Eur), žalobca by mal úspech v spore v miere 52,74 % (a žalovaný by mal úspech v spore 47,26 %), z čoho vyplýva, že rozdiel medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaného by bol 5,48 % v prospech žalobcu. Súď mal ale pri rozhodovaní o náhrade trov konania za to, že je potrebné zohľadniť aj pomerný úspech žalobcu a žalovaného čo sa týka žalovaného (uplatneného) príslušenstva. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania zo sumy 31 467,44 Eur a to už od 28.01.2003, čo by znamenalo, že ku dňu vyhlásenia rozsudku by mal žalovaný zaplatiť z titulu úrokov z omeškania až sumu 25 773,13 Eur. Žalobca však bol (čo sa týka úrokov z omeškania) úspešný len čiastočne a to pokiaľ ide o úroky z omeškania zo sumy len 16 596,96 Eur a to len od 07.03.2006 do zaplatenia, čo po vyčíslení ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje (len) sumu 10 969,90 Eur a teda úspech žalobcu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania predstavuje mieru len 42,56 % (úspech žalovaného v tejto časti bol až 57,44 %). V tejto súvislosti súď podporne poukazuje na Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1M Cdo 1/2004 z 27.04.2004, v zmysle ktorého procesný neúspech žalobcu iba v príslušenstve (aj pri úplnom úspechu v žalovanej istine) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za neúspech iba v pomerne nepatrnej časti a každý neúspech žalobcu ohľadom príslušenstva žalovanej sumy nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný. Vzhľadom na uvedené preto súď o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP (v spojení s § 262 ods. 1 CSP) a to tak, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

62. V konaní si svedok C. F. uplatnil nárok na náhradu vynaložených hotových, preukázaných výdavkov (svedočné) vo výške 15,80 Eur a to za cenu spiatočného cestovného lístka vlakom z miesta bydliska svedka na pojednávanie (a späť), o čom doklad súdu predložil na pojednávaní. Súď preto v súlade s § 258 CSP tento nárok svedkovi priznal (výrok IV.). Keďže išlo o dôkaz vykonaný na návrh žalovaného a keďže žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, súď zaviazal na zaplatenie svedočného žalovaného, ktorý tento dôkaz navrhol a v koho prospech mal byť tento dôkaz vykonaný. O výške svedočného rozhodne súď prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.